ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 26ης Φεβρουαρίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-169/00,

Esedra SPRL, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden, É. Gillet και L. Levi, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης, αρχικώς, από τους X. Lewis και L. Parpala και, στη συνέχεια, από τους H. van Lier και L. Parpala, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να μην αναθέσει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) τη δημόσια σύμβαση που αποτελεί αντικείμενο της υπ' αριθ. 99/52/IX.D.1 προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έγγραφο της 31ης Μαΐου 2000, και της αποφάσεως της Επιτροπής να αναθέσει τη σύμβαση αυτή σε κοινοπραξία ιταλικών επιχειρήσεων που εκπροσωπείται απο την Centro Studi Antonio Manieri Srl, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 9ης Ιουνίου 2000, και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως για τη ζημία που φέρεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα από τις αποφάσεις αυτές,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Lindh, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 18ης Σεπτεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Η σύναψη από την Επιτροπή δημοσίων συμβάσεων που έχουν ως αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών διέπεται από τις διατάξεις του πρώτου τμήματος (άρθρα 56 έως

64α) του τίτλου IV του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 που εφαρμόζεται επί του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 77), που τροποποιήθηκε για τελευταία φορά, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 2673/99 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999 (ΕΕ L 326, σ. 1), που άρχισε να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2000 (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός).

2 Κατά το άρθρο 56 του δημοσιονομικού κανονισμού:

«[...] κατά τη σύναψη των συμβάσεων των οποίων το ποσό φθάνει ή υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στις οδηγίες του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών, κάθε όργανο οφείλει να εκπληρώνει τις ίδιες υποχρεώσεις με εκείνες που υπέχουν οι φορείς των κρατών μελών δυνάμει των εν λόγω οδηγιών. Προς τον σκοπό αυτό, οι [...] εκτελεστικοί κανόνες περιλαμβάνουν τις κατάλληλες διατάξεις.»

3 Το άρθρο 139 του δημοσιονομικού κανονισμού, προβλέπει ότι «[η] Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με τη Συνέλευση και το Συμβούλιο και μετά από γνώμη των άλλων οργάνων, θεσπίζει τις διατάξεις εκτελέσεως του [...] δημοσιονομικού κανονισμού».

4 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θέσπισε τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) 3418/93, της 9ης Δεκεμβρίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ L 315, σ. 1, στο εξής: λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του δημοσιονομικού κανονισμού). Τα άρθρα του 97 έως 105 και 126 έως 129 εφαρμόζονται στη σύναψη δημοσίων συμβάσεων για την παροχή υπηρεσιών. Ειδικότερα, το άρθρο 126 προβλέπει:

«Οι οδηγίες του Συμβουλίου όσον αφορά τις συμβάσεις δημόσιων έργων προμηθειών και παροχής υπηρεσιών εφαρμόζονται κατά την ανάθεση των συμβάσεων από τα

όργανα, εφόσον το ποσό των συμβάσεων αυτών είναι ίσο ή υπερβαίνει τα καθοριζόμενα από τις εν λόγω οδηγίες όρια».

5 Εν προκειμένω, κρίσιμη είναι η οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 328, σ. 1) (στο εξής: οδηγία 92/50), η οποία στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', προβλέπει ότι οι διατάξεις της οδηγίας αυτής εφαρμόζονται σε δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών που έχουν ως αντικείμενο, μεταξύ άλλων, την παροχή κοινωνικών και υγειονομικών υπηρεσιών αξίας άνω των 200 000 ευρώ.

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

6 Η Επιτροπή αποφάσισε το 1994 να αναθέσει σε ιδιωτική εταιρία τη διαχείριση του Centre de la petite enfance Clovis (στο εξής: CPE Clovis), το οποίο στεγάζεται σε κτίρια της Επιτροπής, στην boulevard Clovis, στις Βρυξέλλες. Το CPE Clovis περιλαμβάνει ένα βρεφονηπιακό σταθμό και έναν παιδικό σταθμό για τα παιδιά των υπαλλήλων των ευρωπαϊκών οργάνων. Κατόπιν προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, η Επιτροπή ανέθεσε τη σύμβαση σε δύο ιταλικές εταιρίες, την Aristea και την Cooperativa italiana di ristorazione. Η διαχείριση του CPE Clovis ανατέθηκε στην προσφεύγουσα, την οποία αποτελούσαν οι δύο αναφερθείσες εταιρίες. Η σύμβαση διαχειρίσεως συνήφθη αρχικώς για διάρκεια δύο ετών από 1ης Αυγούστου 1995, με δυνατότητα να παραταθεί τρεις φορές επί ένα έτος.

7 Με έγγραφο της 15ης Απριλίου 1999, η προσφεύγουσα ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την απόφασή της να μη ζητήσει την παράταση της συμβάσεως για το έτος 1999/2000.

8 Η Επιτροπή δημοσίευσε στις 26 Μαΐου 1999, δυνάμει της οδηγίας 92/50, στο παράρτημα της *Επίσημης Εφημερίδας* μια πρώτη προκήρυξη διαγωνισμού για την ανάθεση των υπηρεσιών διαχειρίσεως του CPE Clovis (προκήρυξη διαγωνισμού υπ' αριθ. 99/S 100-68878/FR, που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ S 100, σ. 35). Οι υπηρεσίες αυτές εμπίπτουν στην κατηγορία 25 «Κοινωνικές και υγειονομικές υπηρεσίες» του παραρτήματος I B της οδηγίας 92/50. Τρεις επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν η προσφεύγουσα και η Centro Studi Antonio Manieri Srl (στο εξής: Manieri), υπέβαλαν υποψηφιότητα.

9 Η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα με έγγραφο της 2ας Ιουλίου 1999 ότι είχε αποφασίσει να μην προβεί στην ανάθεση της συμβάσεως σχετικά με τη διαχείριση του CPE Clovis βάσει της αρξαμένης στις 26 Μαΐου 1999 διαδικασίας διότι «οι ληφθείσες υποψηφιότητες δεν παρέχουν τη δυνατότητα επαρκούς συναγωνισμού».

10 Η Επιτροπή δημοσίευσε στις 10 Ιουλίου 1999 νέα προκήρυξη διαγωνισμού με αντικείμενο τις υπηρεσίες διαχειρίσεως του CPE Clovis (προκήρυξη διαγωνισμού υπ' αριθ. 99/S 132-97515/FR, που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ S 132). Η προκήρυξη αυτή ήταν πανομοιότυπη με την πρώτη και υπενθύμιζε, μεταξύ άλλων, ότι η ανάθεση της συμβάσεως θα γινόταν «βάσει της πλέον συμφέρουσας από οικονομικης απόψεως προσφοράς λαμβανομένων υπόψη των προσφερομένων τιμών και της ποιότητας των προτεινομένων υπηρεσιών (λεπτομέρειες στη συγγραφή υποχρεώσεων)». Επτά επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα και η Manieri, υπέβαλαν υποψηφιότητα.

11 Οι υποψηφιότητες εξετάστηκαν στις 28 Οκτωβρίου 1999 από μία ομάδα αξιολογήσεως την οποία αποτελούσαν τέσσερις υπάλληλοι της Επιτροπής (στο εξής: ομάδα αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων). Οι επτά υποψήφιες επιχειρήσεις έγιναν δεκτές στον διαγωνισμό.

12 Η Επιτροπή απέστειλε στις 29 Οκτωβρίου 1999 τη συγγραφή υποχρεώσεων στις επτά εταιρίες. Τα κριτήρια αναθέσεως ήταν τα ακόλουθα:

«7. Κριτήρια αναθέσεως:

Η σύμβαση θα ανατεθεί στην προσφορά που παρουσιάζει τα περισσότερα οικονομικά και άλλα πλεονεκτήματα λαμβανομένων υπόψη:

— των προσφερομένων τιμών και

— της ποιότητας της προσφοράς και της προτεινομένης υπηρεσίας, η οποία θα αξιολογηθεί, κατά φθίνουσα τάξη, με βάση:

a) την αξία του παιδαγωγικού σχεδίου (40 %)

b) τα μέτρα και τα μέσα που θα εφαρμοστούν για τις αναπληρώσεις που οφείλονται στις συχνές απουσίες του προσωπικού (30 %)

c) τη μεθοδολογία και τα μέσα ελέγχου που προτείνονται για τον έλεγχο: (30 %)

— της ποιότητας της υπηρεσίας και της διαχειρίσεως

— της διατηρήσεως της σταθερότητας του προσωπικού

— της εφαρμογής του παιδαγωγικού σχεδίου».

13 Η συγγραφή υποχρεώσεων συμπληρώθηκε με την έκθεση ελέγχου των χώρων και τα πρακτικά της υποχρεωτικής ενημερωτικής συναντήσεως της 24ης και 25ης Νοεμβρίου1999 (στο εξής: συγγραφή υποχρεώσεων).

14 Στις 7 Φεβρουαρίου 2000, ημερομηνία κατά την οποία έληξε η σχετική προς τούτο προθεσμία, τέσσερις επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα και η Manieri, υπέβαλαν προσφορά.

15 Οι προσφορές αυτές ανοίχθησαν στις 14 Φεβρουαρίου 2000. Ακολούθως, η Επιτροπή ζήτησε διάφορα συμπληρωματικά στοιχεία από τις εταιρίες που είχαν υποβάλει προσφορά. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα έλαβε και απάντησε σε τρεις αιτήσεις της Επιτροπής για την παροχή στοιχείων στις 25 και στις 29 Φεβρουαρίου 2000 και στις 17 Μαρτίου 2000. Η Manieri έλαβε πέντε αιτήσεις από την Επιτροπή, στις 25 (δύο αιτήσεις) και στις 29 Φεβρουαρίου 2000 και στις 3 και 10 Μαρτίου 2000, στις οποίες απάντησε στις 10 και στις 14 Μαρτίου 2000.

16 Οι προσφορές εξετάστηκαν από τρεις επιτροπές αξιολογήσεως.

17 Πρώτον, οι προσφορές αυτές εξετάστηκαν βάσει του κριτηρίου της ποιότητας από μια επιτροπή αξιολογήσεως αποτελούμενη από έξι εκπροσώπους της Επιτροπής και από έναν εκπρόσωπο της ενώσεως γονέων (στο εξής: επιτροπή ποιοτικής αξιολογήσεως). Η επιτροπή ποιοτικής αξιολογήσεως παρέδωσε την έκθεσή της στις 5 Απριλίου 2000. Η έκθεση αυτή κατέταξε πρώτη την προσφορά της Manieri και δεύτερη την προσφορά της Esedra.

18 Δεύτερον, οι προσφορές που κατέθεσαν οι τέσσερις υποψήφιοι κρίθηκαν βάσει του κριτηρίου της τιμής από υπαλλήλους της Επιτροπής (στο εξής: επιτροπή αξιολογήσεως τιμών). Η επιτροπή αξιολογήσεως της τιμής κατάρτισε έναν πίνακα οικονομικής αξιολογήσεως των προσφορών κατατάσσοντας δεύτερη την προσφορά της Manieri και τρίτη αυτή της Esedra.

19 Τρίτον, η έκθεση της επιτροπής ποιοτικής αξιολογήσεως και ο προαναφερθείς πίνακας οικονομικής αξιολογήσεως εξετάστηκαν από μια επιτροπή αποτελούμενη από έξι μέλη πέντε εκ των οποίων ορίστηκαν υπό την ιδιότητά τους ως υπαλλήλων της Επιτροπής το δε έκτο υπό την ιδιότητά του ως εκπροσώπου της ενώσεως γονέων (στο εξής: επιτροπή αξιολογήσεως των προσφορών). Η επιτροπή αυτή εξέδωσε την οριστική αξιολόγησή της στις 7 Απριλίου 2000. Η αξιολόγηση αυτή επαναλαμβάνει τα πορίσματα της επιτροπής ποιοτικής αξιολογήσεως και της επιτροπής αξιολογήσεως τιμών και καταλήγει ότι η προσφορά της Manieri είναι η πρώτη έγκυρη προσφορά με τη χαμηλότερη τιμή και ποιοτικώς η καλύτερη.

20 Κατόπιν της αξιολογήσεως αυτής, και κατόπιν της σύμφωνης γνώμης της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αγορών και Συμβάσεων της 30ής Μαΐου 2000, η Επιτροπή ανέθεσε την επίδικη σύμβαση σε κοινοπραξία ιταλικών εταιριών εκπροσωπούμενη από τη Manieri και αποτελούμενη από αυτήν και έξι ακόμη επιχειρήσεις.

21 Η Επιτροπή ενημέρωσε με έγγραφο της 31ης Μαΐου 2000 την προσφεύγουσα σχετικά με το ότι η εν λόγω σύμβαση δεν της είχε ανατεθεί (στο εξής: απόφαση περί μη αναθέσεως).

22 Με έγγραφο της 2ας Ιουνίου 2000, οι δικηγόροι της προσφεύγουσας ζήτησαν από την Επιτροπή να τους γνωστοποιήσει την αιτιολογία της αποφάσεως αυτής. Της ζήτησαν επίσης να αναστείλει κάθε μέτρο που θα έθετε σε εφαρμογή την απόφαση περί αναθέσεως της εν λόγω συμβάσεως σε άλλον υποψήφιο (στο εξής: απόφαση περί αναθέσεως) και, συνεπώς, να μη συνάψει την μνημονευόμενη στη συγγραφή υποχρεώσεων σύμβαση.

23 Με τηλεομοιοτυπία της 9ης Ιουνίου 2000, η Επιτροπή παρέσχε στοιχεία σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεως περί αναθέσεως της εν λόγω συμβάσεως στην κοινοπραξία ιταλικών εταιριών την οποία εκπροσωπούσε η Manieri. Επιπλέον, η Επιτροπή αρνήθηκε να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως περί αναθέσεως.

24 Κατόπιν της αναθέσεως της εν λόγω συμβάσεως, η εκπροσωπούμενη από τη Manieri κοινοπραξία αποφάσισε να αναθέσει την εκτέλεσή της σε μια εταιρία βελγικού δικαίου προσφάτως συσταθείσα που είχε την επωνυμία Sapiens προκειμένου να ανταποκριθεί στις διάφορες υποχρεώσεις που έθετε το κράτος μέλος του τόπου παροχής των σχετικών υπηρεσιών στους τομείς του εργατικού, φορολογικού και κοινωνικοασφαλιστικού δικαίου [εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως και και λοιπά δικαιώματα των εργαζομένων, εκκαθαρίσεις των φόρων, ύπαρξη αριθμού φόρου προστιθεμένης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ), έλεγχος της λειτουργίας βρεφονηπιακών σταθμών στο Βέλγιο κ.λπ.]. Η αυτή διαδικασία είχε ακολουθηθεί κατά την ανάθεση της προηγούμενης συμβάσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Ιουνίου 2000 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή).

26 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε αυθημερόν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου να ανασταλεί η εκτέλεση των αποφάσεων περί αναθέσεως και μη αναθέσεως.

27 Με διάταξη της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-2951), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

28 Με την προσφυγή της και με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο να καλέσει την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα και να της επιτρέψει να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί των εγγράφων αυτών.

29 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας τα οποία προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε την προσφεύγουσα να απαντήσει σε μία ερώτηση και την Επιτροπή, αφενός, να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα και, αφετέρου, να απαντήσει σε διάφορες ερωτήσεις. Με έγγραφα της 28ης και 29ης Ιουνίου 2001, η προσφεύγουσα απάντησε στην ερώτηση του Πρωτοδικείου και, με έγγραφα της 22ας Ιουνίου, 9ης και 24ης Ιουλίου 2001, η Επιτροπή προσκόμισε τα ζητηθέντα έγγραφα και απάντησε στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

30 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 18ης Σεπτεμβρίου 2001. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι τα έγγραφα που είχε προσκομίσει η Επιτροπή τής αρκούσαν προκειμένου να προετοιμάσει σωστά την άμυνά της και ότι θεωρούσε ως εκ τούτου ικανοποιηθέν το αίτημά της περί προσκομίσεως ορισμένων εγγράφων.

31 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,

— να ακυρώσει την απόφαση περί μη αναθέσεως,

— να ακυρώσει την απόφαση περί αναθέσεως,

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει το ποσό των 1 001 574,09 ευρώ ως αποζημίωση και

— να καταδικάσει την Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

32 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει ως αβάσιμα τα ακυρωτικά αιτήματα,

— να απορρίψει ως αβάσιμο το αίτημα αποζημιώσεως και

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

33 Με έγγραφο της 22ας Οκτωβρίου 2001, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο να προχωρήσει εκ νέου στην προφορική διαδικασία λόγω του ότι είχε περιέλθει σε γνώση της ένα νέο στοιχείο το οποίο δικαιολογούσε τη διεξαγωγή νέας συζητήσεως. Με έγγραφο της 27ης Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος αυτού θεωρώντας ότι δεν είναι αναγκαία ούτε δικαιολογημένη η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

Επί των ακυρωτικών αιτημάτων

34 Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της: ο πρώτος λόγος στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων· ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στην παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού και της συγγραφής υποχρεώσεων όσον αφορά την αξιολόγηση των χρηματοοικονομικών και τεχνικών δυνατοτήτων του αναδόχου· ο τρίτος λόγος στηρίζεται στην παράβαση της συγγραφής υποχρεώσεων όσον αφορά την αξιολόγηση των τιμών και της ποιότητας των προσφορών των υποψηφίων· ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στην παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και ο πέμπτος λόγος στηρίζεται στην κατάχρηση εξουσίας.

Επί του πρώτου λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

35 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η οποία είναι μια θεμελιώδης αρχή όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις και την οποία ρητώς μνημονεύει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50 βάσει του οποίου «οι αναθέτουσες αρχές φροντίζουν ώστε να μην υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των διαφόρων παρεχόντων υπηρεσίες». Έτσι, η προσφεύγουσα

υποστηρίζει, πρώτον, ότι δεν είχε την ίδια προθεσμία για την κατάθεση της προσφοράς της με αυτήν που χορηγήθηκε στους λοιπούς υποψηφίους· δεύτερον, ότι η Επιτροπή υπέβαλε ερωτήσεις στους υποψηφίους οι οποίες υπερέβησαν το αίτημα παροχής διευκρινίσεων ή διορθώσεως εμφανών λαθών στη σύνταξη των προσφορών και, τρίτον, ότι η αξιολόγηση των προσφορών δεν ήταν αμερόληπτη.

1. Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι δεν είχε την ίδια προθεσμία για την υποβολή της προσφοράς της με αυτή που χορηγήθηκε στους λοιπούς υποψηφίους

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν είχε την ίδια προθεσμία για την υποβολή της προσφοράς της με αυτή που χορηγήθηκε στους λοιπούς υποψηφίους. Υπενθυμίζει ότι η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή των προσφορών, που είχε οριστεί αρχικώς για τις 6 Ιανουαρίου 2000 με τη συγγραφή υποχρεώσεων, μετατέθηκε για τις 7 Φεβρουαρίου 2000. Η προσφεύγουσα τονίζει ότι ήταν η μόνη υποψήφια που δεν ενημερώθηκε για την αλλαγή αυτή δεδομένου ότι η επιστολή, συνταχθείσα στην ιταλική, που της απέστειλε η Επιτροπή στις 20 Δεκεμβρίου 1999 διευκρίνιζε ότι η λήξη της προθεσμίας για την υποβολή προσφορών μετετίθετο για τις 7 Ιανουαρίου 2000 και όχι για τις 7 Φεβρουαρίου 2000. Συναφώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι λοιποί υποψήφιοι ενημερώθηκαν για την ημερομηνία της 7ης Φεβρουαρίου 2000 ταχυδρομικώς ή τηλεφωνικώς. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η Manieri, που είχε λάβει επιστολή συνταχθείσα στην ιταλική που περιείχε το ίδιο λάθος ως προς τη νέα καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή των προσφορών, ενημερώθηκε τηλεφωνικώς για το λάθος αυτό. Κατά την προσφεύγουσα, μόλις στις 7 Ιανουαρίου 2000, όταν ο αντιπρόσωπός της μετέβη στα γραφεία της Επιτροπής προκειμένου να υποβάλει την προσφορά της, του διευκρινίστηκε ότι, στην πραγματικότητα, η προθεσμία για την υποβολή προσφορών είχε μετατεθεί για τις 7 Φεβρουαρίου 2000.

37 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η οργάνωση της εργασίας της είχε γίνει με τέτοιο τρόπο ούτως ώστε να τηρήσει την προθεσμία που της είχε χορηγηθεί, ήτοι την προθεσμία μέχρι της 7ης Ιανουαρίου 2000. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε

τη δυνατότητα να πάρει πίσω την προσφορά της στις 7 Ιανουαρίου προκειμένου να την συμπληρώσει και να την καταθέσει στις 7 Φεβρουαρίου 2000 δεν αποκαθιστά την ισότητα με τους λοιπούς υποψηφίους οι οποίοι είχαν τη δυνατότητα να κατανείμουν εξαρχής την εργασία σε μεγαλύτερο μήκος χρόνου. Για τον λόγο αυτόν, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι δεν είχε τη δυνατότητα, στην πραγματικότητα, να επεξεργαστεί εκ νέου την προσφορά της παρά μόνον μετά από τις 24 Ιανουαρίου 2000, ημερομηνία κατά την οποία ένα τμήμα του προσωπικού της, το οποίο είχε μετάσχει στην κατάρτιση της προσφοράς αυτής, επανήλθε από τις άδειές του και κατά την οποία οι εξωτερικοί σύμβουλοι στους οποίους είχε ανατεθεί η προετοιμασία της μπόρεσαν να απεμπλακούν από τις άλλες υποχρεώσεις τους που είχαν αναλάβει μετά τις 7 Ιανουαρίου 2000.

38 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας διότι, εν πάση περιπτώσει, η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή των προσφορών ήταν η ίδια για όλους τους υποψηφίους, ήτοι η 7η Φεβρουαρίου 2000, και ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει την προσφορά της μετά τις 6 Ιανουαρίου 2000. Κατά την Επιτροπή, η αναγραφή εσφαλμένης ημερομηνίας στην επιστολή που απεστάλη στην προσφεύγουσα στις 20 Δεκεμβρίου 1999 δεν είχε ως αποτέλεσμα κάποια δυσμενή διάκριση εις βάρος της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

39 Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν είχε την ίδια προθεσμία για την υποβολή της προσφοράς της με αυτήν που χορηγήθηκε στους λοιπούς υποψηφίους δεν ευσταθεί διότι και για εκείνη ίσχυσε η ίδια μετάθεση της καταληκτικής ημερομηνίας όπως για τους τελευταίους.

40 Πράγματι, από τα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι η Επιτροπή όρισε αρχικώς ως καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή προσφορών την 6η Ιανουαρίου 2000. Η ημερομηνία αυτή αναφερόταν στο σημείο 2 της συγγραφής υποχρεώσεων που είχε αποστείλει η Επιτροπή στις 29 Οκτωβρίου 1999 στους επτά υποψηφίους που είχαν προκριθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής.

41 Η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή προσφορών μετατέθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 1999 για τις 7 Φεβρουαρίου 2000. Λόγω λάθους κατά την αντιγραφή στην

τηλεομοιοτυπία που τους απέστειλε η Επιτροπή, η Esedra και η Manieri πληροφορήθηκαν ότι η ημερομηνία αυτή είχε μετατεθεί για τις 7 Ιανουαρίου και όχι για τις 7 Φεβρουαρίου 2000. Το λάθος αυτό εντοπίστηκε από τη Manieri η οποία επικοινώνησε με την Επιτροπή προκειμένου να λάβει διευκρινίσεις, η δε Επιτροπή την ενημέρωσε στις 22 Δεκεμβρίου 1999, με τηλεομοιοτυπία, ότι η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή προσφορών είχε μετατεθεί για τις 7 Φεβρουαρίου 2000. Αντιθέτως, η Esedra παραπλανήθηκε από το λάθος και παρουσιάστηκε στην Επιτροπή προκειμένου να υποβάλει την προσφορά της στις 7 Ιανουαρίου 2000. Εντούτοις, είχε τη δυνατότητα να τη λάβει πίσω και να επωφεληθεί της παρατάσεως της προθεσμίας μέχρι της 7ης Φεβρουαρίου 2000.

42 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι ήταν η Manieri που απέστειλε στις 21 Δεκεμβρίου 1999 τηλεομοιοτυπία στην Επιτροπή επισημαίνοντας αυτό το λάθος στην ημερομηνία, το οποίο διορθώθηκε την επομένη από την Επιτροπή η οποία απέστειλε στη Manieri την τηλεομοιοτυπία της πάνω στην οποία η Επιτροπή διευκρίνιζε με χειρόγραφη σημείωση ότι η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή προσφορών είχε μετατεθεί για τις 7 Φεβρουαρίου 2000.

43 Μολονότι είναι λυπηρό το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έκρινε χρήσιμο να ελέγξει αν η τηλεομοιοτυπία που είχε αποστείλει στην Esedra περιείχε το ίδιο λάθος με την τηλεομοιοτυπία που είχε αποστείλει στη Manieri, άπαξ ενημερώθηκε σχετικά με το λάθος αυτό, προκειμένου να προβεί στη διόρθωσή του επικοινωνώντας με την προσφεύγουσα, ωστόσο, και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να επεξεργαστεί εκ νέου την προσφορά της πριν από τις 24 Ιανουαρίου 2000, οι λόγοι που επικαλείται συναφώς αφορούν την ίδια και δεν έχουν σχέση με το γεγονός ότι η Επιτροπή καθυστέρησε να την ενημερώσει για τη μετάθεση της καταληκτικής ημερομηνίας για την υποβολή των προσφορών. Επιπλέον, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν μπόρεσε να ειδοποιήσει εγκαίρως τους διαφόρους εξωτερικούς συμβούλους με τους οποίους είχε συνεργαστεί, οι οποίοι, όπως υποστηρίζει, είχαν αναλάβει άλλες υποχρεώσεις μετά τις 7 Ιανουαρίου και δεν μπόρεσαν να αποδεσμευτούν παρά μόνον μετά τις 24 Ιανουαρίου, δεν στηρίζεται ούτε στο ελάχιστο αποδεικτικό στοιχείο.

44 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι ενημερώθηκε για τη μετάθεση της καταληκτικής ημερομηνίας για την υποβολή προσφορών στις 7 Ιανουαρίου 2000, και όχι στις 22 Δεκεμβρίου 1999 όπως η Manieri (ή στις 20 Δεκεμβρίου 1999 όπως οι λοιποί υποψήφιοι), είχε ως συνέπεια να υποβάλει μια ανεπαρκώς επεξεργασμένη προφορά.

45 Για τους λόγους αυτούς, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος της λόγω της παρατάσεως της προθεσμίας.

2. *Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή υπέβαλε ερωτήσεις στους υποψηφίους που υπερέβησαν το αίτημα παροχής διευκρινίσεων ή τη διόρθωση εμφανών λαθών εγγραφής που περιέχονται στην προσφορά*

Επιχειρήματα των διαδίκων

46 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι υπέβαλε ερωτήσεις στη Manieri που υπερέβησαν το αίτημα παροχής διευκρινίσεων ή τη διόρθωση εμφανών λαθών που παρεισέφρησαν κατά τη σύνταξη της προσφοράς της. Πράττοντας τούτο, η Επιτροπή, κατά την προσφεύγουσα, παρέβη το άρθρο 99, στοιχείο η', σημείο 2, των λεπτομερειών εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού το οποίο διευκρινίζει ότι απαγορεύεται κάθε επαφή της Επιτροπής με τον υποψήφιο μετά το άνοιγμα των προσφορών εκτός και αν η επαφή αυτή γίνεται προκειμένου να ζητηθούν διευκρινίσεις ή προκειμένου να διορθωθούν εμφανή λάθη εγγραφής που περιέχονται στην προσφορά του υποψηφίου αυτού, καθώς επίσης και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που αποτελεί το υπόβαθρό του.

47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή απηύθυνε διάφορα αιτήματα στη Manieri, στις 25 και 29 Φεβρουαρίου 2000 και στις 3 Μαρτίου 2000, πράγμα που της παρέσχε τη δυνατότητα να συμπληρώσει την προσφορά της. Επίσης, τα αιτήματα αυτά της Επιτροπής προκάλεσαν ορισμένες ερωτήσεις από την πλευρά της Manieri, πράγμα που συνιστά εκ νέου παράβαση του άρθρου 99, στοιχείο η', σημείο 2, των λεπτομερειών εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού.

48 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της αναλύσεως της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή φρονεί ότι οι ερωτήσεις που υποβλήθηκαν σε όλους τους υποψηφίους στις 25 και 29 Φεβρουαρίου 2000 είχαν ήδη απαντηθεί στις προσφορές οι δε απαντήσεις

παρέσχον απλώς διευκρινίσεις χωρίς να δοθεί η δυνατότητα σε κανέναν υποψήφιο να συμπληρώσει την προσφορά του. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η Manieri δεν συμπλήρωσε την προσφορά της και ότι την υπέβαλε εμπροθέσμως. Εξάλλου, φρονεί ότι οι τρεις αιτήσεις για την παροχή διευκρινίσεων στις οποίες αναφέρεται η προσφεύγουσα τηρούν απολύτως το άρθρο 99, στοιχείο η', σημείο 2, των λεπτομερειών εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού και επικαλείται, στο σημείο αυτό, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαΐου 1996, Τ-19/95, Adia Interim κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-321). Η Επιτροπή υπογραμμίζει επίσης ότι η μόνη ερώτηση που υπέβαλε η Manieri στις υπηρεσίες της αφορούσε τις πρακτικές λεπτομέρειες για την επικοινωνία με τα παιδία σε μια άλλη κοινοτική γλώσσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

49 Πρέπει να υπομνησθεί ότι από το άρθρο 99, στοιχείο η', σημείο 2, των λεπτομερειών εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού προκύπτει ότι κάθε επαφή μεταξύ του οργάνου και του διαγωνιζομένου μετά το άνοιγμα των προσφορών απαγορεύεται εκτός, κατ' εξαίρεση, «στην περίπτωση που μια προσφορά έχει ανάγκη επεξηγήσεως ή αν πρόκειται για διόρθωση εμφανών λαθών εγγραφής που περιέχονται στην προσφορά». Στις περιπτώσεις αυτές, το όργανο μπορεί να λάβει την πρωτοβουλία να έλθει σε επαφή με τον διαγωνιζόμενο (προπαρατεθείσα απόφαση Adia Interim κατά Επιτροπής, σκέψη 43).

50 Συναφώς, από τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή σε απάντηση διαφόρων μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας προκύπτει ότι η Επιτροπή απηύθυνε στη Manieri πέντε αιτήσεις για την παροχή διευκρινίσεων, στις 25 (δύο αιτήσεις) και στις 29 Φεβρουαρίου και στις 3 και 10 Μαρτίου 2000, και ότι η Manieri απάντησε σε αυτές στις 10 και 14 Μαρτίου 2000.

51 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή προσκόμισε και τις απαντήσεις της Manieri στις αιτήσεις της για την παροχή διευκρινίσεων καθώς και τα συγκεκριμένα αποσπάσματα της προσφοράς της Manieri σχετικά με τις ερωτήσεις 1, 2, 5 και 6 της πρώτης τηλεομοιοτυπίας της 25ης Φεβρουαρίου 2000 και σχετικά με

τις ερωτήσεις που περιλαμβάνονται στο πρώτο, το δεύτερο και το τέταρτο σημείο της τηλεομοιοτυπίας της 3ης Μαρτίου 2000. Επιπλέον, η Επιτροπή υπέδειξε, και τούτο ισχύει για εκάστη των προαναφερθεισών επτά ερωτήσεων, τα σημεία της συγγραφής υποχρεώσεων στα οποία αντιστοιχούν τα αποσπάσματα της προσφοράς της Manieri και των δικών της αιτήσεων για την παροχή διευκρινίσεων.

52 Πρέπει να ερευνηθεί, για εκάστη των κατωτέρω εξεταζομένων επτά ερωτήσεων, αν οι απαντήσεις της Manieri στις αιτήσεις της Επιτροπής συνιστούν διευκρινίσεις επί του περιεχομένου της προσφοράς της ή αν οι απαντήσεις της υπερβαίνουν το πλαίσιο αυτό τροποποιώντας το περιεχόμενο της προσφοράς της αυτής υπό το πρίσμα των απαιτήσεων που θέτει η συγγραφή υποχρεώσεων. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη νομιμότητα των λοιπών ερωτήσεων.

53 Με την πρώτη ερώτηση της πρώτης τηλεομοιοτυπίας της 25ης Φεβρουαρίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε από την Manieri να της παράσχει «πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα του προγράμματος επιμορφώσεως του προσωπικού (περιοδικότητα, είδος και περιεχόμενο της επιμορφώσεως)». Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφορά της Manieri περιελάμβανε μια διεξοδική έκθεση του προγράμματός της επιμορφώσεως και ότι, σε απάντηση στην αίτηση της Επιτροπής, η Manieri τής απέστειλε ένα υπόδειγμα του προγράμματος επιμορφώσεως συνοδευόμενο από έναν πίνακα ο οποίος επιγραφόταν «πρόγραμμα επιμορφώσεως του προσωπικού».

54 Υπό το φως των εγγράφων αυτών, πρέπει να τονιστεί ότι τα δεδομένα που χρησιμοποίησε η Manieri στην απάντησή της υπήρχαν ήδη στο πρόγραμμα επιμορφώσεως που είχε αποστείλει με την προσφορά της, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της συγγραφής υποχρεώσεων. Ως εκ τούτου, η απάντηση της Manieri απλώς παρέσχε στην Επιτροπή ορισμένες διευκρινίσεις σχετικά με τα δεδομένα της προσφοράς της χωρίς να τροποποιεί το περιεχόμενό της.

55 Με τη δεύτερη ερώτηση της πρώτης τηλεομοιοτυπίας της 25ης Φεβρουαρίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε από τη Manieri να της υποβάλει «ένα σχέδιο των ψυχολογικών και επαγγελματικών ελέγχων (περιοδικότητα, είδος δοκιμασιών)». Από το δικογραφία προκύπτει ότι η προσφορά της Manieri περιελάμβανε έναν κατάλογο μέτρων για τον περιορισμό του φαινομένου των συχνών απουσιών του προσωπικού μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν η διενέργεια τακτικών επαγγελματικών και ψυχολογικών ελέγχων του προσωπικού. Σε απάντηση στην αίτηση της Επιτροπής, η Manieri υπέβαλε το σχέδιο που της είχε ζητηθεί.

56 Υπό το φως των εγγράφων αυτών, πρέπει να τονιστεί ότι η συγγραφή υποχρεώσεων δεν απαιτούσε ρητώς τη διενέργεια ψυχολογικών και επαγγελματικών ελέγχων. Ωστόσο, η Manieri έθιξε το ζήτημα του φαινομένου των συχνών απουσιών προτείνοντας τη διενέργεια τέτοιου είδους ελέγχων, αυτός δε είναι ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις σχετικά με τα μέτρα αυτά. Κατά συνέπεια, η απάντηση της Manieri συνίσταται απλώς στην παροχή διευκρινίσεων στην Επιτροπή σχετικά με την έννοια των επαγγελματικών και ψυχολογικών ελέγχων που αναφέρονται στην προσφορά της χωρίς να τροποποιεί το περιεχόμενό της.

57 Η πέμπτη ερώτηση της πρώτης τηλεομοιοτυπίας της 25ης Φεβρουαρίου 2000 ήταν η ακόλουθη: «[α]ναλαμβάνει ο συμβαλλόμενος τα έξοδα για τις επισκέψεις στα μουσεία και/ή τα έξοδα για τις εκδρομές με αναφορά του αριθμού των προβλεπομένων εκδρομών ετησίως, την περιοδικότητά τους και τις ηλικίες που αφορούν». Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφορά της Manieri περιέγραφε τις σχεδιαζόμενες επισκέψεις και εκδρομές χωρίς να αναφέρει ρητώς ότι τα έξοδα βαρύνουν τον διαγωνιζόμενο. Σε απάντηση της αιτήσεως της Επιτροπής, η Manieri διευκρίνισε ότι αυτή πράγματι θα βαρυνόταν με τα έξοδα αυτά. Αυτή η διαγωνιζόμενη εταιρία παρέσχε επίσης στοιχεία σχετικά με τον αριθμό, την περιοδικότητα και τις ηλικίες των παιδιών τις οποίες αφορούν οι εκδρομές.

58 Υπό το φως των εγγράφων αυτών, πρέπει να τονιστεί, όσον αφορά τις δαπάνες για τις επισκέψεις και τις εκδρομές, ότι το γεγονός ότι η προσφορά της Manieri δεν ανέφερε ρητώς ότι τα έξοδα αυτά βαρύνουν την ιδία δεν έχει επιπτώσεις επί της παρούσας υποθέσεως. Πράγματι, η συγγραφή υποχρεώσεων διευκρίνιζε ότι αυτό έπρεπε να συμβαίνει, χωρίς ωστόσο να απαιτεί να αναγράφεται αυτό στην προσφορά. Κατά συνέπεια, ενδεχόμενη αρνητική απάντηση της Manieri στην αίτηση παροχής διευκρινίσεων της Επιτροπής θα είχε ως εύλογη συνέπεια την απόρριψη της προσφοράς της, ενώ μια θετική απάντηση ουδόλως την τροποποιεί. Ομοίως, όσον αφορά, αφενός, τη συχνότητα και την περιοδικότητα των εκδρομών και, αφετέρου, τις ηλικίες τις οποίες αφορούν οι εκδρομές αυτές, πρέπει να τονιστεί ότι η απάντηση της Manieri απλώς επαναλαμβάνει τα στοιχεία της προσφοράς της και διευκρινίζει την ηλικία των παιδιών τα οποία αφορούν οι εκδρομές αυτές, πράγμα από το οποίο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προσφορά αυτή τροποποιήθηκε.

59 Η έκτη ερώτηση της πρώτης τηλεομοιοτυπίας της 25ης Φεβρουαρίου 2000 ήταν η ακόλουθη: «σταθερότητα των ομάδων: — Υπάρχει παροχή εργασίας με μειωμένο

ωράριο και στην περίπτωση αυτή πόσων ωρών εβδομαδιαίως; — Ή υπάρχει μειωμένο ωράριο με εναλλαγές, αλλά με πραγματική παρουσία του προσωπικού πλήρους ωραρίου; — Να διευκρινιστούν τα ανωτέρω βάσει του γενικού οργανογράμματος και στην ίδια δομή με αρίθμηση των βρεφοκόμων από το 1 ως το 50 (π.χ. D1, D2, D3, D4 κ.λπ.), όπως αυτές κατανέμονται σε κάθε αίθουσα και βάσει των καθηκόντων εκάστης νηπιαγωγού (A, B, C, μειωμένο ωράριο) και το αυτό για τους δασκάλους». Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφορά της Manieri περιέγραφε τα μελετώμενα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η σταθερότητα του αριθμού των μαθητών και των διδασκόντων. Ειδικότερα, η προσφορά διευκρίνιζε ότι οι διδάσκοντες με μειωμένο ωράριο θα είχαν ειδικά καθήκοντα ή θα διασφάλιζαν την παρουσία μιας τρίτης νηπιαγωγού σε ορισμένες περιπτώσεις. Σε απάντηση στην αίτηση της Επιτροπής, η Manieri παρέσχε τις διευκρινίσεις που της ζητήθηκαν όσον αφορά το ζήτημα του μειωμένου ωραρίου και απέστειλε το οργανόγραμμα που είχε ζητήσει η Επιτροπή.

60 Υπό το φως των εγγράφων αυτών, πρέπει να τονιστεί, όσον αφορά το ζήτημα του μειωμένου ωραρίου, ότι η απάντηση της Manieri απλώς επαναλαμβάνει το περιεχόμενο της προσφοράς της χωρίς να τροποποιεί την ουσία της. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί, όσον αφορά το οργανόγραμμα που ζήτησε η Επιτροπή, ότι αυτό σκοπεί μόνο στο να δοθούν ορισμένα παραδείγματα με την προαναφερθείσα απάντηση χωρίς ωστόσο να υποκαθιστούν το πλήρες και διεξοδικό οργανόγραμμα που απαιτεί η συγγραφή υποχρεώσεων, το οποίο περιλαμβανόταν πράγματι στην προσφορά της Manieri.

61 Η πρώτη, η τρίτη και η τέταρτη ερώτηση της τηλεομοιοτυπίας της 3ης Μαρτίου 2000 ήταν οι ακόλουθες: «— διευκρινίστε μας το θεωρητικό εγχειρίδιο [Hazard Analysis Critical Control Point (HACCP)] που θα ισχύσει κατά την εκτέλεση της συμβάσεως καθώς και τη διάρκεια προσαρμογής [...], — αναφέρατε διεξοδικώς ποιοι είναι οι εσωτερικοί έλεγχοι που πραγματοποιεί η εταιρία σας και ποιοι οι εξωτερικοί έλεγχοι που πραγματοποιεί η Laboraco· — διευκρινίστε τα είδη των ελέγχων, την περιοδικότητά τους, τον αριθμό τους». Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφορά της Manieri περιείχε, αφενός, μια γενική και θεωρητική περιγραφή των λιπτέων μέτρων για την υγιεινή και την καθαριότητα και αντιμετώπιζε, αφετέρου, τα ζητήματα της υγιεινής ως αναπόσπαστο μέρος της εφαρμογής ενός γενικού συστήματος ελέγχου της ποιότητας. Εξάλλου, στην προσφορά της, η Manieri διευκρίνιζε ότι ανελάμβανε να διασφαλίσει την ποιότητα των παροχών της από άποψη υγιεινής χρησιμοποιώντας τις υπηρεσίες μιας εξειδικευμένης εταιρίας, ήτοι της Laboraco. Σε απάντηση σε αυτές τις ερωτήσεις της Επιτροπής, η Manieri παρέσχε τις ζητηθείσες διευκρινίσεις και απέστειλε το οργανόγραμμα του μελετωμένου συστήματος ποιότητας και αυτοελέγχου καθώς και κατάλογο των υπευθύνων του συστήματος αυτού, έναν θεωρητικό πίνακα ελέγχων και ένα θεωρητικό εγχειρίδιο HACCP.

62 Υπό το φως των εγγράφων αυτών, πρέπει να τονιστεί ότι η απάντηση της Manieri συνίσταται απλώς στην παροχή διευκρινίσεων στην Επιτροπή σχετικά με το περιεχόμενο της προσφοράς της χωρίς να τροποποιεί την ουσία της. Η προσφορά της Manieri ανταποκρίνεται πράγματι στις απαιτήσεις της συγγραφής υποχρεώσεων σύμφωνα με τις οποίες κάθε υποψήφιος έπρεπε να επισυνάψει στην προσφορά του «σύντομο υπόμνημα που να διευκρινίζει το επίπεδο προόδου του σε ζητήματα υγιεινής, το προσωπικό και τις ειδικότητες που χρησιμοποίησε, ειδάλλως τα μέτρα που έχουν ληφθεί επί του παρόντος προκειμένου να διασφαλιστεί το υψηλό επίπεδο υγιεινής των παροχών της», η δε απάντηση της Manieri απλώς διευκρινίζει τους εσωτερικούς και εσωτερικούς ελέγχους που προβλέπονται στην προσφορά της. Ομοίως, το γεγονός ότι επισυνήψε ένα θεωρητικό εγχειρίδιο HACCP απαντώντας σε σχετικό αίτημα της Επιτροπής δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τροποποίηση της προσφοράς της, δεδομένου ότι η προσφορά της περιελάμβανε μια γενική και θεωρητική περιγραφή των μέτρων που πρέπει να ληφθούν για την υγιεινή και την καθαριότητα, το δε εγχειρίδιο HACCP συνιστά απλώς μια παράμετρό τους.

63 Εν κατακλείδι, από την εξέταση της συγγραφής υποχρεώσεων, της προσφοράς της Manieri, των αιτήσεων για την παροχή διευκρινίσεων και των απαντήσεων της Manieri που εξετάστηκαν ανωτέρω, προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που καθιερώνει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50 και το άρθρο 99, στοιχείο η', σημείο 2, των λεπτομερειών εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού. Πράγματι, οι απαντήσεις της Manieri στις αιτήσεις της Επιτροπής συνιστούν διευκρινίσεις επί του περιεχομένου της προσφοράς της χωρίς ουδόλως να τροποποιούν την ουσία της υπό το πρίσμα των απαιτήσεων που θέτει η συγγραφή υποχρεώσεων.

64 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας που αφορούν την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος της λόγω των απαντήσεων που έδωσε η Manieri στις αιτήσεις της Επιτροπής για την παροχή διευκρινίσεων.

3. *Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι η αξιολόγηση των προσφορών των διαγωνιζομένων δεν ήταν αμερόληπτη*

65 Κατά την προσφεύγουσα, η αξιολόγηση των προσφορών των διαγωνιζομένων δεν ήταν αμερόληπτη, διότι η ένωση γονέων και η επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για τη

διαχείριση του βρεφονηπιακού σταθμού (στο εξής: Cocepe), δύο όργανα που αθέμιτα διάκεινται εχθρικά απέναντί της, συμμετείχαν στην εκτίμηση των προσφορών. Η προσφεύγουσα φρονεί επίσης ότι η Επιτροπή θέλησε να διαγράψει το παρελθόν και να την απομακρύνει από το CPE Clovis τη διαχείριση του οποίου είχε το 1997 οπόταν φέρεται ότι διεπράχθησαν στον χώρο αυτό αποπλανήσεις παιδιών.

66 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα τονίζει ότι ο αντιπρόεδρος της ενώσεως γονέων μετέσχε στη διαδικασία αξιολογήσεως των υποβληθεισών εν προκειμένω προσφορών. Πάντως, η πρόεδρος της ενώσεως αυτής είχε εκδηλώσει τη δυσαρέσκειά της στην Επιτροπή αποστέλλοντάς της αντίγραφο της επιστολής που είχε απευθύνει σε μέλος του Cocepe διαμαρτυρόμενη για τον τρόπο με τον οποίο η προσφεύγουσα διαχειριζόταν το CPE Clovis. Επίσης, η ένωση γονέων είχε ζητήσει από την Επιτροπή να καταγγείλει την ισχύουσα τότε σύμβαση.

67 Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι η νομιμότητα της συμμετοχής ενός εκπροσώπου της ενώσεως γονέων στην αξιολόγηση των προσφορών δεν μπορεί να αμφισβητηθεί λαμβανομένης υπόψη της σημαντικής χρηματοοικονομικής συμμετοχής των γονέων στα έξοδα του CPE Clovis και του ενδιαφέροντός τους για τα παιδαγωγικά ζητήματα που αφορούν το καλό των παιδιών τους.

68 Ομοίως, η ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος της προσφεύγουσας δεν είναι δυνατό να συναχθεί από τη δυσαρέσκεια που εξεδήλωσε η πρόεδρος της ενώσεως γονέων σχετικά με τον τρόπο διαχειρίσεως του CPE Clovis από την Esedra. Η εξέταση της επιστολής στην οποία στηρίζεται ο ισχυρισμός αυτός, που απεστάλη σε μέλος του Cocepe και αντίγραφο της οποίας έλαβε προς ενημέρωσή της η Επιτροπή, παρέχει τη δυνατότητα να διαπιστωθεί ότι η επιστολή αυτή απεστάλη ιδίω ονόματι από τον γονέα ενός μαθητού και όχι επ' ονόματι της ενώσεως γονέων. Πράγματι, η συντάκτρια της επιστολής αυτής ουδαμού επικαλείται την ιδιότητά της ως προέδρου της ενώσεως γονέων. Επιπλέον, φαίνεται ότι τελικώς η συντάκτρια της επιστολής αυτής δεν επιθυμούσε να βλάψει την εικόνα ή τις δραστηριότητες της προσφεύγουσας όπως είχε τη δυνατότητα να διευκρινίσει με τις προτάσεις της απαντώντας στην αγωγή που άσκησε εναντίον της η Esedra.

69 Εξάλλου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η ένωση γονέων είχε ζητήσει από την Επιτροπή να καταγγείλει την τότε ισχύουσα σύμβαση διαχειρίσεως με την προσφεύγουσα στηρίζεται αποκλειστικά σ' ένα φυλλάδιο της τοπικής επιτροπής προσωπικού, το δε έγγραφο αυτό δεν παρέχει τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι η ένωση αυτή διατύπωσε το αίτημα αυτό.

70 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με τη συμμετοχή εκπροσώπου της ενώσεως γονέων στη διαδικασία για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως.

71 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Cocepe ακολούθησε τη διαδικασία για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως η οποία είχε προταθεί κατά τη 221η συνεδρίασή της της 24ης Μαρτίου 2000. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η Cocepe είναι ένα όργανο ίσης εκπροσωπήσεως στο οποίο μετέχουν εκπρόσωποι των επιτροπών προσωπικού. Πάντως, όπως και η ένωση γονέων, η τοπική επιτροπή προσωπικού ήταν εχθρικά διακείμενη έναντι της προσφεύγουσας όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι είχε αντιταχθεί στην ιδιωτικοποίηση των δραστηριοτήτων του CPE Clovis το 1995.

72 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι από τις διευκρινίσεις που προσαρτώνται στη συγγραφή υποχρεώσεων προκύπτει ότι η Cocepe είναι ένα όργανο ίσης εκπροσωπήσεως το οποίο αποτελείται από εκπροσώπους της διοικήσεως και των επιτροπών προσωπικού. Στο όργανο αυτό μετέχουν τέσσερις εκπρόσωποι της Επιτροπής, δύο εκπρόσωποι του Συμβουλίου, δύο εκπρόσωποι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και της Επιτροπής Περιφερειών και δύο εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου. Στο πλαίσιο της συμβάσεως σχετικά με τη διαχείριση του CPE Clovis, το Cocepe επικουρεί την Επιτροπή στο έργο της παρακολουθήσεως, του διοργανικού συντονισμού και της διαρκούς αξιολογήσεως. Το όργανο αυτό συμβάλλει επίσης στην παρακολούθηση της λειτουργίας του CPE Clovis, εξετάζει τα αιτήματα των γονέων και διατυπώνει προτάσεις που αφορούν τη λειτουργία του κέντρου αυτού.

73 Πάντως, πρέπει να τονιστεί ότι κανένα μέλος του Cocepe δεν μετέσχε στην αξιολόγηση των προσφορών στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη σύναψη της επίδικης

συμβάσεως. Ειδικότερα, η Επιτροπή διευκρινίζει, χωρίς η προσφεύγουσα να την αντικρούει, ότι το Cocepe δεν μπορεί να έχει πρόσβαση στις προσφορές των διαγωνιζομένων οι οποίες διαβιβάζονται μόνον στις επιτροπές αξιολογήσεως.

74 Επιπλέον, η προσφεύγουσα κακώς ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι το Cocepe είχε τη δυνατότητα να παρακολουθήσει την εξέλιξη της διαδικασίας για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως ή ότι είχε τη δυνατότητα να παρέμβει στην κατάρτιση της συμβάσεως διαχειρίσεως παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Πράγματι, μολονότι το Cocepe παρακολούθησε τη διαδικασία συνάψεως της επίδικης συμβάσεως, τούτο έγινε μόνο χάρη σε μια γενική εισήγηση σχετικά με την εξέλιξη της διαδικασίας υποβολής προσφορών που πραγματοποιήθηκε επ' ευκαιρία της 221ης συνεδριάσεώς του και η οποία δεν επηρέασε τη διαδικασία αξιολογήσεως.

75 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας που αφορά τη συμμετοχή του Cocepe στη διαδικασία για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως.

76 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατόπιν ορισμένων περιπτώσεων αποπλανήσεων παιδιών που φέρεται ότι διεπράχθησαν το 1997, ασκήθηκαν πιέσεις στην Επιτροπή προκειμένου να την απομακρύνει από τη διαχείριση του CPE Clovis και ότι, ενδίδοντας στις πιέσεις αυτές, η Επιτροπή θέλησε να διαγράψει το παρελθόν.

77 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει το ελάχιστο αποδεικτικό στοιχείο για το ότι οι αποπλανήσεις παιδιών που φέρεται ότι διεπράχθησαν το 1997 ήταν δυνατόν να προκαλέσουν την παραμικρή δυσμενή διάκριση εις βάρος της.

78 Πρέπει να διευκρινιστεί έτσι ότι ήταν η προσφεύγουσα και όχι η Επιτροπή που δεν ανανέωσε τη σύμβαση διαχειρίσεως του CPE Clovis, πράγμα που αποδεικνύει σαφώς ότι η Επιτροπή δεν τη θεωρούσε υπεύθυνη για τα γεγονότα που σημειώθηκαν το 1997.

79 Επίσης, το γεγονός ότι η τοπική επιτροπή προσωπικού επέκρινε τον τρόπο εκτελέσεως της συμβάσεως αυτής από την προσφεύγουσα και ζήτησε να αναλάβει εκ νέου η Επιτροπή τη διαχείριση του CPE Clovis δεν είχε επιπτώσεις στην αξιολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η επιτροπή αυτή δεν μετέσχε στη διαδικασία αξιολογήσεως.

80 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την υποτιθέμενη βούληση της Επιτροπής να διακόψει τη συνεργασία μαζί της λόγω του ότι η προσφεύγουσα είχε τη διαχείριση του CPE Clovis όταν, όπως προβάλλεται, διεπράχθησαν στον χώρο αυτό αποπλανήσεις παιδιών το 1997.

81 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή μερολήπτησε κατά την αξιολόγηση των προσφορών.

82 Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου που στηρίζεται στην παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού για την ανάθεση της συμβάσεως και της συγγραφής υποχρεώσεων όσον αφορά την αξιολόγηση των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων και της τεχνικής ικανότητας της αναδόχου

83 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανάδοχος, ήτοι η κοινοπραξία επιχειρήσεων που εκπροσωπείται από τη Manieri, δεν έχει τις χρηματοοικονομικές και τεχνικές δυνατότητες που απαιτεί η προκήρυξη του διαγωνισμού και η συγγραφή υποχρεώσεων.

1. Επί των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων της αναδόχου

Επιχειρήματα των διαδίκων

84 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έπρεπε να αποκλείσει τη Manieri από τη διαδικασία για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως λόγω των ανεπαρκών χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων της καθώς και των λοιπών επιχειρήσεων της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί. Ως προς το σημείο αυτό, η Επιτροπή παρέβη την προκήρυξη του διαγωνισμού και τη συγγραφή υποχρεώσεων, διέπραξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 34 της οδηγίας 92/50 καθώς και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

85 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι η ομάδα αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων αποφάσισε, στις 28 Οκτωβρίου 1999, να δεχθεί την υποψηφιότητα της κοινοπραξίας που εκπροσωπούσε η Manieri χωρίς να διαθέτει τον ισολογισμό τριών εκ των επτά επιχειρήσεων που αποτελούν την κοινοπραξία αυτή. Συγκεκριμένα, τα έγγραφα αυτά περιήλθαν στην Επιτροπή, κατόπιν της από 13 Οκτωβρίου 1999 αιτήσεώς της, το πρώτον στις 3 Νοεμβρίου 1999. Συναφώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η έλλειψη των ισολογισμών αυτών δεν μπορούσε να καλυφθεί από την εις ολόκληρον ευθύνη των μελών της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri, δεδομένου ότι η Επιτροπή αγνοούσε τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες τριών εξ αυτών. Ομοίως, οι ισολογισμοί που γνωστοποιήθηκαν κατά το στάδιο της επιλογής των υποψηφιοτήτων δεν παρέχουν τη δυνατότητα, κατά την προσφεύγουσα, να διαπιστωθεί αν η υποψήφια αυτή είχε τις απαιτούμενες χρηματοοικονομικές δυνατότητες, δεδομένου ότι η αξία της συμβάσεως, την οποία η προσφεύγουσα υπολογίζει σε 140 000 000 βελγικά φράγκα (BEF) (3 470 509,34 ευρώ) ετησίως, υπερβαίνει το σύνολο του κύκλου εργασιών τεσσάρων μελών της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri ο ισολογισμός των οποίων διαβιβάστηκε στην Επιτροπή και ο οποίος το 1998 ανερχόταν σε περίπου 60 000 000 BEF (1 487 361,15 ευρώ).

86 Η προσφεύγουσα αιτιάται επίσης την ομάδα αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων για το γεγονός ότι προέκρινε ως σημαντικότερες τις τεχνικές δυνατότητες εις βάρος των

χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι στην Επιτροπή εναπόκειται να αξιολογήσει τόσο το χρηματοοικονομικό όσο και το τεχνικό κριτήριο και όχι να προκρίνεται το ένα εις βάρος του άλλου. Υπό το πρίσμα αυτό, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, εάν οι χρηματοοικονομικές δυνατότητες της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri δεν παρουσιάζονταν με σαφήνεια στην υποψηφιότητά της, εναπέκειτο στην Επιτροπή να ζητήσει διευκρινίσεις ως προς το σημείο αυτό σύμφωνα με το άρθρο 34 της οδηγίας 92/50. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ενδεχόμενη ανομοιότητα των κανόνων που ισχύουν στα διάφορα κράτη μέλη σχετικά με την υποβολή των ισολογισμών και των λογαριασμών εκμεταλλεύσεως των εταιριών και των νομικών προσώπων δεν μπορεί να δικαιολογήσει, ελλείψει πλήρους εναρμονίσεως στον τομέα αυτό, την εγκατάλειψη ενός κριτηρίου την εφαρμογή του οποίου επιθυμεί ο κοινοτικός νομοθέτης. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν κατανοεί για ποιον λόγο δεν περιελάμβαναν οι ισολογισμοί ή οι λογαριασμοί ενός νομικού προσώπου τα ζητηθέντα στοιχεία και ιδίως τον γενικό κύκλο εργασιών, τον κύκλο εργασιών που αφορά ειδικώς τη δραστηριότητα που αποτελεί αντικείμενο της επίδικης συμβάσεως και τις ενδεχόμενες κρατικές επιδοτήσεις.

87 Εξάλλου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η επιστολή της Deutsche Bank της 3ης Φεβρουαρίου 2000 δεν περιέχει κανένα χρήσιμο στοιχείο όσον αφορά την προκειμένη διαφορά, λόγω του εκπρόθεσμου χαρακτήρα της και του γεγονότος ότι απλώς βεβαιώνει, αφενός, ότι η Manieri μπορεί να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις της, χωρίς να μνημονεύει το ποσό της επίδικης συμβάσεως, και, αφετέρου, ότι έχει καλή φήμη στον τομέα των δραστηριοτήτων της, ο οποίος δεν είναι αυτός της επίδικης συμβάσεως δεδομένου ότι ο τομέας αυτός αφορά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δευτέρου κύκλου.

88 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας και υποστηρίζει ότι η κοινοπραξία την οποία εκπροσωπεί η Manieri είχε τις απαιτούμενες χρηματοοικονομικές δυνατότητες προκειμένου να επιλεγεί, όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα που προσκόμισε η υποψήφια αυτή στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως της επίδικης συμβάσεως, σύμφωνα με τις διατάξεων των άρθρων 31 και 34 της οδηγίας 92/50.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

89 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 31 της οδηγίας 92/50 προβλέπει τα εξής:

«1. Η χρηματοοικονομική ικανότητα του παρέχοντος υπηρεσίες είναι δυνατόν, κατά κανόνα, να αποδειχθεί με ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) κατάλληλες τραπεζικές δηλώσεις ή πιστοποιητικό ασφαλιστικής κάλυψης επαγγελματικών κινδύνων·

β) τους ισολογισμούς ή αποσπάσματα ισολογισμών, στις περιπτώσεις όπου η δημοσίευση των ισολογισμών απαιτείται σύμφωνα με την περί εταιρειών νομοθεσία της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο παρέχων υπηρεσίες·

γ) δήλωση περί του ολικού ύψους του κύκλου εργασιών και περί του κύκλου εργασιών όσον αφορά την παροχή παρόμοιων με τις ζητούμενες υπηρεσιών κατά τη διάρκεια των τριών προηγούμενων οικονομικών ετών.

2. Οι αναθέτουσες αρχές ορίζουν στην προκήρυξη ή στην πρόσκληση υποβολής προσφορών ποιο ή ποια από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 δικαιολογητικά επέλεξαν καθώς και ποια άλλα δικαιολογητικά, πρέπει να προσκομισθούν.

3. Αν ο παρέχων υπηρεσίες για κάποιο βάσιμο λόγο, δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που ζητούν οι αναθέτουσες αρχές, μπορεί να αποδείξει τη χρηματοοικονομική του ικανότητα με οποιοδήποτε άλλο έγγραφο το οποίο οι αναθέτουσες αρχές κρίνουν κατάλληλο».

90 Εξάλλου, το άρθρο 34 της οδηγίας 92/50 ορίζει ότι «[σ]τα πλαίσια των άρθρων 29 έως 32, οι αναθέτουσες αρχές είναι δυνατόν να καλέσουν τους παρέχοντες υπηρεσίες να συμπληρώσουν τα υποβληθέντα έγγραφα και πιστοποιητικά ή να τα αποσαφηνίσουν».

91 Ως εκ τούτου, σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50, η προκήρυξη του διαγωνισμού συνιστά την κρίσιμη διάταξη προκειμένου να κριθεί αν η Επιτροπή δέχθηκε, χωρίς να υποπέσει σε σοβαρή και πρόδηλη πλάνη, την υποψηφιότητα της κοινοπραξίας των επιχειρήσεων που εκπροσωπεί η Manieri.

92 Η παράγραφος 13 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, που αφορά τις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του παρέχοντος υπηρεσίες και τις διατυπώσεις που είναι αναγκαίες για την αξιολόγηση της απαιτούμενης ελάχιστης χρηματοοικονομικής και τεχνικής ικανότητάς του, ορίζει ότι οι υποψήφιοι πρέπει να υποβάλουν υποχρεωτικώς, μαζί με την αίτησή τους συμμετοχής και μνημονεύοντας τον αριθμό αναφοράς 99/52/IX.D.1, τα ακόλουθα έγγραφα:

«[...]

3) αντίγραφο των ισολογισμών και των λογαριασμών εκμεταλλεύσεως των τριών προηγουμένων οικονομικών ετών ή, στην περίπτωση που για κάποιο βάσιμο λόγο ο υποψήφιος δεν είναι σε θέση να τα προσκομίσει, οποιοδήποτε άλλο έγγραφο το οποίο αποδεικνύει την χρηματοοικονομική του ικανότητα·

4) δήλωση περί του συνολικού ετησίου ύψους του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των τριών προηγουμένων οικονομικών ετών·

5) δήλωση περί του ετησίου κύκλου εργασιών ειδικώς όσον αφορά τον τομέα της παρούσας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των τριών προηγουμένων οικονομικών ετών·

[...]».

93 Επιπλέον, η προκήρυξη του διαγωνισμού διευκρινίζει στην παράγραφο 9 ότι, εάν η προσφορά υποβάλλεται επ' ονόματι κοινοπραξίας των παρεχόντων υπηρεσίες, όλα τα μέλη της κοινοπραξίας αυτής πρέπει να ευθύνονται «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον» για την εκτέλεση της συμβάσεως και στην παράγραφο 12 ότι ο ανάδοχος υποχρεούται πριν από την έναρξη ισχύος της συμβάσεως να καταβάλει εγγύηση ποσού ύψους 400 000 ευρώ για την ορθή εκτέλεση της συμβάσεως.

94 Τέλος, η προκήρυξη του διαγωνισμού αναγνωρίζει ένα ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως στην Επιτροπή, δεδομένου ότι διευκρινίζει στην παράγραφο 15, σημείο 2, ότι η Επιτροπή μπορεί εξ επαγγέλματος να απορρίψει μια υποψηφιότητα που δεν περιέχει όλες τις πληροφορίες που προβλέπει το άρθρο 13. Κατά συνέπεια, η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν προβλέπει την υποχρεωτική απόρριψη μιας ελλιπούς υποψηφιότητας.

95 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή διαθέτει σημαντική εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να ληφθεί απόφαση για τη σύναψη συμβάσεως βάσει προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών και ότι το Πρωτοδικείο πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση τυχόν σοβαρής και πρόδηλης πλάνης (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1978, 56/77, Agence européenne d'intérims κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 679, σκέψη 20, την προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Adia Interim κατά Επιτροπής, σκέψη 49 και την απόφαση της 6ης Ιουλίου 2000, T-139/99, AICS κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2849, σκέψη 39).

96 Εν προκειμένω, η εκτίμηση της χρηματοοικονομικής ικανότητας της Manieri και των λοιπών μελών της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η εταιρία αυτή πραγματοποιήθηκε σε δύο στάδια: κατά την επιλογή των υποψηφιοτήτων και στη συνέχεια, σε μεταγενέστερο στάδιο, πριν από την ανάθεση της επίδικης συμβάσεως.

97 Όσον αφορά το πρώτο στάδιο, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, όταν έγινε η επιλογή των υποψηφιοτήτων, η υποψηφιότητα της Manieri περιείχε, αφενός, αντίγραφο των ισολογισμών και των λογαριασμών εκμεταλλεύσεως των τριών προηγουμένων οικονομικών ετών των τεσσάρων εκ των επτά εταιριών της κοινοπραξίας που η Manieri εκπροσωπεί καθώς και μια «δήλωση αντί ισολογισμού» για τα τρία άλλα μέλη της κοινοπραξίας αυτής (σύμφωνα με την παράγραφο 13, σημείο 3, της προκηρύξεως του διαγωνισμού) και, αφετέρου, δήλωση περί του ετησίου συνολικού ύψους του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των τριών προηγουμένων οικονομικών ετών από εκάστη των επτά αυτών εταιριών (σύμφωνα με την παράγραφο 13, σημείο 4, της προκηρύξεως του διαγωνισμού) καθώς και δήλωση περί του ετησίου κύκλου εργασιών ειδικώς όσον αφορά τον τομέα της εν λόγω προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών που οι εταιρίες αυτές πραγματοποίησαν κατά τη διάρκεια των τριών προηγουμένων οικονομικών ετών (σύμφωνα με την παράγραφο 13, σημείο 5, της προκηρύξεως του διαγωνισμού).

98 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή η μομφή ότι δεν απέρριψε την υποψηφιότητα της Manieri απλώς και μόνον διότι η Manieri δεν δικαιολόγησε την παράλειψη τριών εκ των επτά μελών της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί να υποβάλουν αντίγραφο των ισολογισμών και των λογαριασμών εκμεταλλεύσεως, λαμβανομένου υπόψη του περιθωρίου εκτιμήσεως που αναγνωρίζει στο όργανο αυτό η προκήρυξη του διαγωνισμού.

99 Πράγματι, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της και άλλα στοιχεία που της παρείχαν τη δυνατότητα να διαπιστώσει τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri και χωρίς αυτούς τους ισολογισμούς και τους λογαριασμούς εκμεταλλεύσεως.

100 Ως εκ τούτου, η επιστολή της Τράπεζας Rolo Banca 1473 της 17ης Ιουνίου 1999, που είχε επισυναφθεί στην υποψηφιότητα της Manieri, διευκρίνιζε ότι η εταιρία αυτή διέθετε επαρκή χρηματοοικονομικά μέσα. Το έγγραφο αυτό μπορούσε να θεωρηθεί

πάντως ως «κατάλληλη τραπεζική δήλωση» κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/50, δυνάμενο, καθαυτό, να δικαιολογήσει τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες ενός υποψηφίου και να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή βάσει της εξουσίας της εκτιμήσεως.

101 Η πρόταση που υπέβαλε η Manieri στις 23 Οκτωβρίου 1999 να καταβάλει ήδη από εκείνη την ημερομηνία την τραπεζική εγγύηση των 400 000 ευρώ της παραγράφου 12 της προκηρύξεως του διαγωνισμού μπορούσε επίσης να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εκτιμήσει ως επαρκείς τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες της υποψηφίας αυτής.

102 Το ίδιο ισχύει και για τη δήλωση, που είχε επισυναφθεί στην επιστολή της Manieri της 23ης Οκτωβρίου 1999, με την οποία τα επτά μέλη της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η εταιρία αυτή ανέλαβαν «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον» την υποχρέωση να εκτελέσουν τη σύμβαση, σύμφωνα με την παράγραφο 9 της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

103 Εν προκειμένω, τα στοιχεία αυτά είναι κατά μείζονα λόγο πιο καίρια δεδομένου ότι οι χρηματοοικονομικές δυνατότητες των υποψηφίων για την ανάθεση της εκτελέσεως μιας δημοσίας συμβάσεως με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με το αν είναι σε θέση να πληρώσουν το προσωπικό και τους πιστωτές τους σε περίπτωση αναθέσεως της εν λόγω συμβάσεως παρά σε σχέση με την αξία του αντικειμένου της εν λόγω συμβάσεως. Το σχέδιο της συμβάσεως-πλαίσιο που προσαρτάται στη συγγραφή υποχρεώσεων διευκρινίζει έτσι ότι η Επιτροπή αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει τα οφειλόμενα ποσά εντός 60 ημερών, πράγμα που περιορίζει κατ' ουσίαν τον κίνδυνο που σχετίζεται με τη χρηματοοικονομικές δυνατότητες του υποψηφίου σε εκείνες μόνο τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε κατά τους δύο μήνες κατά τους οποίους μπορεί να δείξει εμπιστοσύνη στο όργανο και όχι, π.χ., στην ετήσια αξία της συμβάσεως που εκτιμάται από την Επιτροπή σε 4 000 000 ευρώ. Υπό τις συνθήκες αυτές, μια τραπεζική βεβαίωση, μια προσφορά για την καταβολή εγγυήσεως ή η «αλληλεγγύως και εις ολόκληρον» ευθύνη αποτελούν ιδιαιτέρως πρόσφορα μέσα προκειμένου να κριθούν οι χρηματοοικονομικές δυνατότητες ενός υποψηφίου.

104 Επιπλέον, η προτεραιότητα που δίδεται στην τεχνική ικανότητα έναντι των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων κατά την επιλογή των υποψηφίων δεν σημαίνει ότι έχει εγκαταλειφθεί τελείως η εκτίμηση των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων.

Πράγματι, το πόρισμα της ομάδας αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων σύμφωνα με το οποίο οι χρηματοοικονομικές δυνατότητες των υποψηφίων δεν προκύπτουν σαφώς από τα διαβιβασθέντα στοιχεία σχετικά με τους κύκλους εργασιών τους λόγω των διαφόρων ενισχύσεων και επιδοτήσεων που τους χορηγούνται υπογραμμίζει ρητώς ότι θα πρέπει να διενεργηθεί εις βάθος έλεγχος της χρηματοοικονομικής καλύψεως του προτεινομένου διαγωνιζομένου πριν από την ανάθεση της συμβάσεως.

105 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, σύμφωνα με το ανωτέρω αίτημα της ομάδας αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων, η Επιτροπή ήλεγξε τη χρηματοοικονομική ικανότητα της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri άπαξ αυτή προτάθηκε για ανάδοχος.

106 Ως εκ τούτου, οι ισολογισμοί και οι λογαριασμοί εκμεταλλεύσεως των τριών μελών της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri, που δεν είχαν επισυναφθεί στην υποψηφιότητά της και τους οποίους είχε ζητήσει η Επιτροπή στις 13 Οκτωβρίου 1999 να της υποβληθούν ή, τουλάχιστον, να δικαιολογηθεί η παράλειψη υποβολής τους σύμφωνα με το άρθρο 34 της οδηγίας 92/50, περιήλθαν στο όργανο στις 3 Νοεμβρίου 1999, συμπληρώνοντας έτσι την εν λόγω υποψηφιότητα.

107 Στη συνέχεια, η Manieri διαβίβασε επίσης στην Επιτροπή έγγραφο της Deutsche Bank της 3ης Φεβρουαρίου 2000 το οποίο βεβαιώνει ότι η Manieri, και μόνη της, «διαθέτει χρηματοοικονομικά μέσα, μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της και χαίρει καλής φήμης». Το δεύτερο αυτό έγγραφο, μαζί με το έγγραφο της Τράπεζας Rolo Banca 1473 της 17ης Ιουνίου 1999, συνιστά ένα συμπληρωματικό στοιχείο που πιστοποιεί τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες της υποψηφίας αυτής.

108 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν παρέβη την προκήρυξη του διαγωνισμού ή τη συγγραφή υποχρεώσεων ούτε υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ούτε παρέβη το άρθρο 34 της οδηγίας 92/50 ή την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά τον έλεγο των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων της Manieri και των λοιπών μελών της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η εταιρία αυτή.

109 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας ότι οι χρηματοοικονομικές δυνατότητες της αναδόχου ήταν ανεπαρκείς.

2. *Επί της τεχνικής ικανότητας της αναδόχου*

Επιχειρήματα των διαδίκων

110 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έπρεπε να αποκλείσει τη Manieri από τη διαδικασία για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως λόγω της ανεπάρκειας της τεχνικής ικανότητάς της. Ως προς το σημείο αυτό, η Επιτροπή παρέβη την προκήρυξη του διαγωνισμού και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

111 Όσον αφορά την τεχνική ικανότητα της αναδόχου της επίδικης συμβάσεως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ο εταιρικός σκοπός της Manieri είναι άσχετος με τη διαχείριση βρεφονηπιακών σταθμών δεδομένου ότι αφορά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δευτέρου κύκλου. Παρατηρεί επίσης ότι, απ' όλες τις εταιρίες της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri, μόνον η εταιρία Garden Bimbo, το προσωπικό της οποίας δεν υπερβαίνει τα έντεκα άτομα, αναπτύσσει δραστηριότητες σχετικές με τη βρεφονηπιακή ηλικία και έχει εταιρικό σκοπό σχετικό με τη φύση της επίδικης συμβάσεως. Πάντως, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι αυτό ο εταιρικός σκοπός δεν είναι καθοριστικός για την τεχνική ικανότητα που είναι χρήσιμη για την εκτέλεση της επίδικης συμβάσεως, δεδομένου ότι αφορά επίσης παιδιά κάτω του ενός έτους.

112 Εξάλλου, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η κοινοπραξία την οποία εκπροσωπεί η Manieri ανέθεσε την εκτέλεση της επίδικης συμβάσεως σε μια εταιρία βελγικού δικαίου που φέρει την επωνυμία Sapiens. Η Sapiens όμως δεν είχε την απαιτούμενη ικανότητα για την εκτέλεση της συμβάσεως αυτής διότι οι μόνοι μετοχοί της ήταν ένα

φυσικό πρόσωπο και η Manieri, δεδομένου ότι τα λοιπά μέλη της κοινοπραξίας, και ειδικότερα η Garden Bimbo, δεν μετείχαν στο κεφάλαιό της. Ομοίως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το προσωπικό που προσέλαβε η Sapiens δεν διαθέτει επαρκή προσόντα και δεν έχει την απαιτούμενη προϋπηρεσία, εξ ου και τα αρνητικά σχόλια που έφθασαν έως αυτήν σχετικά με την εκτέλεση της επίδικης συμβάσεως.

113 Η Επιτροπή επιβεβαιώνει ότι η ανάδοχος πληροί τα τεχνικά κριτήρια που απαιτεί η προκήρυξη του διαγωνισμού και η συγγραφή υποχρεώσεων και ότι διαθέτει επαρκή τεχνική ικανότητα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

114 Προεισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή διαθέτει, όσον αφορά το εξεταζόμενο ζήτημα, σημαντική εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση τυχόν σοβαρής και πρόδηλης πλάνης (βλ. ανωτέρω σκέψη 95).

115 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η παράγραφος 13 της προκηρύξεως του διαγωνισμού απαριθμεί τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την αξιολόγηση της ελάχιστης τεχνικής ικανότητας των υποψηφίων ως εξής:

«[...]

6) δήλωση σχετικά με το ετήσιο προσωπικό μεσαίας βαθμίδας του υποψηφίου και σχετικά με τη σημασία των στελεχών του κατά τη διάρκεια των τριών προηγουμένων ετών·

7) αναλυτική κατάσταση των κυριοτέρων συμβάσεων, στον τομέα του παρόντος διαγωνισμού, που ανέλαβε κατά τα τρία προηγούμενα έτη με μνεία των ποσών, των ημερομηνιών καθώς και των ονομάτων και των λοιπών στοιχείων των αποδεκτών των υπηρεσιών του στο πλαίσιο των συμβάσεων αυτών·

8) λεπτομερή περιγραφή των διαφόρων μέτρων που έλαβε ο υποψήφιος για τον ποιοτικό έλεγχο των υπηρεσιών·

9) υπόδειξη του τμήματος [της] συμβάσεως την οποία ο υποψήφιος έχει ενδεχομένως την πρόθεση να αναθέσει υπεργολαβικώς, καθώς και τις παραμέτρους ποιοτικού ελέγχου και ελέγχου του προσωπικού της μελετωμένης υπεργολαβίας».

116 Το άρθρο 15, σημείο 2, της προκηρύξεως του διαγωνισμού προβλέπει ότι, όπως ακριβώς για τα στοιχεία που αφορούν τη χρηματοοικονομική ικανότητα, μια ελλιπής προσφορά, όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με την τεχνική ικανότητα, μπορεί να απορριφθεί εξ επαγγέλματος από την Επιτροπή.

117 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με τον εταιρικό σκοπό των εταιριών που είναι μέλη της κοινοπραξίας την οποία εκπροσωπεί η Manieri, πρέπει να τονιστεί ότι ο εταιρικός σκοπός δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των κριτηρίων που μπορούν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί η τεχνική ικανότητα ενός υποψηφίου και τα οποία απαριθμούνται στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Επιπλέον, θα υπήρχε ο κίνδυνος από την εφαρμογή ενός τέτοιου κριτηρίου να προκύψουν τεχνητά αποτελέσματα, στον βαθμό που ο εταιρικός σκοπός μιας επιχειρήσεως μπορεί να οριστεί με μεγάλη ευρύτητα και να τροποποιηθεί.

118 Εξάλλου, το επιχείρημα αυτό αντικειμενικά δεν ευσταθεί όσον αφορά τη Manieri. Πράγματι, από την εξέταση του εταιρικού σκοπού της επιχειρήσεως αυτής προκύπτει ότι ο σκοπός της αφορά όχι μόνο τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δευτέρου κύκλου, αλλά επίσης, και κυρίως, το νηπιαγωγείο και ο παιδικός σταθμός, και, ως εκ τούτου, περιλαμβάνει δραστηριότητες σχετικές με τη νηπιακή ηλικία.

119 Ως προς τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας εις βάρος της Sapiens, πρέπει να τονιστεί, αφενός, ότι η σύσταση της εταιρίας αυτής τον Ιούνιο του 2000 είναι μεταγενέστερη της επιλογής των υποψηφίων και της αναθέσεως της επίδικης συμβάσεως, και ότι, ως εκ τούτου, οι αιτιάσεις αυτές είναι άσχετες με την αξιολόγηση της τεχνικής ικανότητας της κοινοπραξίας την οποία εκπροσωπεί η Manieri και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή βεβαιώνει, χωρίς να την αντικρούει η προσφεύγουσα στο σημείο αυτό, ότι η πλειονότητα του προσωπικού που εργάζεται στη Sapiens εργαζόταν στο παρελθόν στην προσφεύγουσα.

120 Επιπλέον, η ανάγκη να συσταθεί μια εταιρία βελγικού δικαίου, όπως είναι η Sapiens, παρέχει τη δυνατότητα να τηρηθούν, όπως επισημαίνει η Επιτροπή στο από 10 Μαΐου 2000 υπόμνημά της προς ενημέρωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αγορών και Συμβάσεων, διάφορες υποχρεώσεις που έθετε το κράτος μέλος του τόπου παροχής των σχετικών υπηρεσιών στους τομείς του εργατικού, φορολογικού και κοινωνικοασφαλιστικού δικαίου (εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως και και λοιπά δικαιώματα των εργαζομένων, εκκαθαρίσεις των φόρων, η κατοχή αριθμού ΦΠΑ, έλεγχος της λειτουργίας βρεφονηπιακών σταθμών στο Βέλγιο κ.λπ.).

121 Εξάλλου, όταν έγινε η επιλογή των υποψηφιοτήτων, η υποψηφιότητα της κοινοπραξίας επιχειρήσεων που εκπροσωπεί η Manieri περιελάμβανε μια δήλωση σχετικά με το προσωπικό μεσαίας βαθμίδας και σχετικά με τη σημασία των στελεχών κατά τα τρία προηγούμενα έτη, σύμφωνα με την παράγραφο 13, σημείο 6, της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

122 Εντούτοις, όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με το προσωπικό, από το πόρισμα της ομάδας αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων προκύπτει ότι τα στοιχεία αυτά δεν ήσαν αξιόπιστα και σημαντικά λαμβανομένου υπόψη του ότι δεν θα εκτελούσαν οι υποψήφιοι απευθείας τη σύμβαση, αλλά μια εταιρία βελγικού δικαίου την οποία θα έπρεπε να συστήσουν, και του ότι η πλειονότητα του προσωπικού θα έπρεπε να προσληφθεί επί τόπου.

123 Κατά συνέπεια, η τεχνική ικανότητα των υποψηφίων εκτιμήθηκε βάσει διαφορετικών κριτηρίων τα οποία προβλέπει η προκήρυξη του διαγωνισμού, ήτοι βάσει της αναλυτικής καταστάσεως των κυριοτέρων συμβάσεων που έχει εκτελέσει ο υπο-

ψήφιος στον τομέα του παρόντος διαγωνισμού κατά τα τρία προηγούμενα έτη (παράγραφος 13, σημείο 7, της προκηρύξεως του διαγωνισμού), βάσει των ληφθέντων μέτρων για τη διασφάλιση του ποιοτικού ελέγχου (παράγραφος 13, σημείο 8, της προκηρύξεως του διαγωνισμού), και βάσει του τμήματος της συμβάσεως το οποίο ενδεχομένως εκτελεστεί υπεργολαβικώς καθώς και των παραμέτρων ελέγχου της ποιότητας της υπεργολαβίας (παράγραφος 13, σημείο 9, της προκηρύξεως του διαγωνισμού).

124 Εν προκειμένω, πάντως, η ομάδα αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων έκρινε ότι η υποψηφιότητα της Manieri, όπως εξάλλου και έξι λοιπών υποψηφίων, ήταν ικανοποιητική. Ειδικότερα, από το πόρισμα της ομάδος αξιολογήσεως των υποψηφιοτήτων προκύπτει ότι η Manieri, όπως και οι έξι λοιποί υποψήφιοι, πληρούσε πράγματι τις προϋποθέσεις του άρθρου 13, σημείων 7 έως 9, της προκηρύξεως του διαγωνισμού καθότι απέστειλε όλα τα στοιχεία που της είχαν ζητηθεί.

125 Κατά συνέπεια, εσφαλμένως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την προκήρυξη του διαγωνισμού και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον έλεγχο της τεχνικής ικανότητας της Manieri ή των λοιπών μελών της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η εταιρία αυτή. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας σχετικά με το ότι η τεχνική ικανότητα της αναδόχου ήταν ανεπαρκής.

126 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου που στηρίζεται στην παράβαση της συγγραφής υποχρεώσεων όσον αφορά την αξιολόγηση των τιμών και της ποιότητας των προσφορών των διαγωνιζομένων

127 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν είναι δυνατόν η προσφορά της Manieri να είναι καλύτερη σε σύγκριση με τη δική της βάσει των κριτηρίων των τιμών και της ποιότητας που προβλέπει η συγγραφή υποχρεώσεων.

128 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα κριτήρια αναθέσεως της επίδικης συμβάσεως τα οποία προβλέπει η συγγραφή υποχρεώσεων είναι τα ακόλουθα:

«7. Κριτήρια αναθέσεως:

Η σύμβαση θα ανατεθεί στον διαγωνιζόμενο η προσφορά του οποίου παρουσιάζει τα περισσότερα οικονομικά και άλλα πλεονεκτήματα, λαμβανομένων υπόψη:

— των προσφερομένων τιμών και

— της ποιότητας της προσφοράς και της προτεινομένης υπηρεσίας, η οποία θα αξιολογηθεί, κατά φθίνουσα τάξη, με βάση:

a) την αξία του παιδαγωγικού σχεδίου (40 %)

b) τα μέτρα και τα μέσα που θα εφαρμοστούν για την αναπλήρωση που οφείλονται στις συχνές απουσίες του προσωπικού (30 %)

c) τη μεθοδολογία και τα μέσα ελέγχου που προτείνονται για τον έλεγχο: (30 %)

— της ποιότητας της υπηρεσίας και της διαχειρίσεως

— της διατηρήσεως της σταθερότητας του προσωπικού

— της εφαρμογής του παιδαγωγικού σχεδίου.»

1. Επί της αξιολογήσεων των τιμών που προσφέρουν οι διαγωνιζόμενοι

129 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά.

130 Η αξιολόγηση των τιμών που πρότειναν οι διαγωνιζόμενοι έχει ως σημείο αφετηρίας τα στοιχεία που απέστειλαν σύμφωνα με τις υποδείξεις του «δελτίου υποβολής 2 του 3» (στο εξής: δελτίο), που ήταν προσαρτημένο στη συγγραφή υποχρεώσεων. Το δελτίο αυτό επέβαλε την υποβολή μιας τιμής «συνολικής, κατ' αποκοπήν και μηνιαία περιλαμβάνουσας όλες τις δεσμεύσεις στο πλαίσιο εκτελέσεως της συμβάσεως για την πλήρη διοικητική και παιδαγωγική διαχείριση του CPE Clovis» βάσει της διακρίσεως μεταξύ βρεφονηπιακού σταθμού και παιδικού σταθμού. Στο δελτίο γινόταν διάκριση μεταξύ πέντε κατηγοριών τιμών:

— Η τιμή «για κάθε παιδί που εγγράφεται στον βρεφονηπιακό σταθμό του CPE Clovis» (σε ευρώ ανά μήνα)·

— Η τιμή «για κάθε θέση για την οποία υπάρχει κράτηση για 4 μήνες κατ' ανώτατο όριο χωρίς να την καταλαμβάνει το παιδί στον βρεφονηπιακό σταθμό του CPE Clovis» (σε ευρώ ανά μήνα)·

— Η τιμή «για κάθε παιδί που εγγράφεται στον παιδικό σταθμό του CPE Clovis» (σε ευρώ ανά μήνα)·

— Η τιμή «για κάθε θέση για την οποία υπάρχει κράτηση για 4 μήνες κατ' ανώτατο όριο χωρίς να την καταλαμβάνει το παιδί στον παιδικό σταθμό του CPE Clovis» (σε ευρώ ανά μήνα)·

— Η τιμή «επιπλέον χρεώσεως άνω του ενός τετάρτου της ώρας πέραν του κανονικού ωραρίου λειτουργίας του CPE [Clovis]» (σε ευρώ ανά τέταρτο της ώρας).

131 Η Επιτροπή αξιολόγησε τις τιμές των προσφορών βάσει των στοιχείων που της είχαν αποσταλεί σύμφωνα με τις υποδείξεις του δελτίου (ήτοι την τιμή για εκάστη των ανωτέρων πέντε κατηγοριών), λαμβάνοντας υπόψη τρεις περιπτώσεις πληρότητας του CPE Clovis:

— περίπτωση Α: μέσος όρος των παιδιών που πράγματι ήσαν παρόντα το 1999·

— περίπτωση Β: αριθμός παιδιών που προβλέπεται σε περίπτωση μέσης πληρότητας των αιθουσών·

— περίπτωση Γ: αριθμός παιδιών σε περίπτωση μεγίστης πληρότητας των αιθουσών.

132 Κατά την προσφεύγουσα, λαμβάνοντας ως βάση τις τρεις περιπτώσεις πληρότητας του CPE Clovis και όχι μόνον τα στοιχεία του δελτίου, η Επιτροπή απέστη της

συγγραφής υποχρεώσεων και, ως εκ τούτου, ενήργησε παρανόμως. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα παρατήρησε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι εάν η αξιολόγηση ήταν σύμφωνη με τις απαιτήσεις της συγγραφής υποχρεώσεων, ήτοι βάσει της αθροίσεως της προτεινομένης τιμής για εκάστη των πέντε κατηγοριών που αναφέρονται στο δελτίο, η Επιτροπή θα είχε καταλήξει στη διαπίστωση ότι η προσφορά της ήταν οικονομικότερη από αυτήν της Manieri.

133 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, και αν υποτεθεί ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να αποστεί των δελτίων υποβολής, θα έπρεπε και πάλι να παράσχει εξηγήσεις για την ενέργειά της αυτή. Η προβληθείσα όμως δικαιολογία, ήτοι ότι «η απευθείας σύνδεση διαφορετικών στοιχείων των τιμών τα οποία προβλέπονται στο δελτίο υποβολής δεν ήταν δυνατή» δεν παρέχει τη δυνατότητα αποκλίσεως από τη συγγραφή υποχρεώσεων.

134 Η Επιτροπή φρονεί, αντιθέτως, ότι η αξιολόγηση των τιμών έγινε αυστηρώς τηρουμένων των προκαθορισθέντων στη συγγραφή υποχρεώσεων κριτηρίων.

135 Προεισαγωγικώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, όσον αφορά το εξεταζόμενο ζήτημα, η Επιτροπή διαθέτει σημαντική εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση τυχόν σοβαρής και πρόδηλης πλάνης (βλ. ανωτέρω σκέψη 95).

136 Όπως προαναφέρθηκε, η μέθοδος αξιολογήσεων των τιμών των προσφορών έχει ως σημείο αφετηρίας την τιμή που προτείνει έκαστος διαγωνιζόμενος για εκάστη των πέντε κατηγοριών που αναφέρονται στο δελτίο. Οι τιμές που πρότειναν η Esedra και η Manieri ήσαν οι ακόλουθες:

— Esedra: 1 090 ευρώ για κάθε παιδί που εγγράφεται στον βρεφονηπιακό σταθμό· 430 ευρώ για κάθε κράτηση θέσεως στον βρεφονηπιακό σταθμό· 965 ευρώ για κάθε παιδί που εγγράφεται στον παιδικό σταθμό· 300 ευρώ για κάθε κράτηση θέσεως στον παιδικό σταθμό και 5 ευρώ για κάθε επιπλέον τέταρτο της ώρας·

— Manieri: 1 050 ευρώ για κάθε παιδί που εγγράφεται στον βρεφονηπιακό σταθμό· 880,64 ευρώ για κάθε κράτηση θέσεως στον βρεφονηπιακό σταθμό· 940 ευρώ για κάθε παιδί που εγγράφεται στον παιδικό σταθμό· 788,37 ευρώ για κάθε κράτηση θέσεως στον παιδικό σταθμό και 6 ευρώ για κάθε επιπλέον τέταρτο της ώρας.

137 Πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι προταθείσες τιμές για εκάστη των ανωτέρω κατηγοριών αποτελούν τιμές ανά κατηγορία (για κάθε παιδί που εγγράφεται στον βρεφονηπιακό σταθμό ή στον παιδικό σταθμό, για κάθε κράτηση θέσεως για τον βρεφονηπιακό σταθμό ή τον παιδικό σταθμό ή για κάθε τέταρτο της ώρας).

138 Ακολούθως, η Επιτροπή πολλαπλασίασε τις τιμές αυτές με τον αντίστοιχο αριθμό των εγγεγραμμένων στον βρεφονηπιακό σταθμό ή στον παιδικό σταθμό παιδιών, των κρατήσεων θέσεων για τον βρεφονηπιακό σταθμό ή τον παιδικό σταθμό ή των υπολογιζομένων τετάρτων της ώρας για εκάστη των τριών περιπτώσεων πληρότητας του CPE Clovis. Τα στοιχεία αυτή ήσαν τα ακόλουθα:

— υπόθεση Α (μέσος όρος των παιδιών που πράγματι ήσαν παρόντα το 1999): 211,08 παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό· 2 κρατήσεις θέσεων για τον βρεφονηπιακό σταθμό· 60,33 παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό· 2 κρατήσεις θέσεων στον παιδικό σταθμό και 12,5 επιπλέον τέταρτα της ώρας·

— υπόθεση Β (προβλεπόμενος αριθμός παιδιών σε περίπτωση μέσης πληρότητας των αιθουσών): 253 παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό· 2 κρατήσεις θέσεων στον βρεφονηπιακό σταθμό· 55 παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό· 2 κρατήσεις θέσεων στον παιδικό σταθμό και 12,5 επιπλέον τέταρτα της ώρας·

— υπόθεση Γ (αριθμός παιδιών σε περίπτωση μέγιστης πληρότητας των αιθουσών): 270 παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό· 0 κρατήσεις θέσεων για τον βρεφονηπιακό σταθμό· 108 παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό· 0 κρατήσεις θέσεων στον παιδικό σταθμό και 12,5 επιπλέον τέταρτα της ώρας.

139 Όσον αφορά την περίπτωση Α (μέσος όρος των παιδιών που πράγματι ήσαν παρόντα το 1999), τα αποτελέσματα της αξιολογήσεως ήσαν τα ακόλουθα):

— Esedra: για κάθε κατηγορία, η μηνιαία τιμή ήταν 230 080,83 ευρώ, ήτοι 1 090 ευρώ x 211,08 (παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 860 ευρώ ήτοι 430 ευρώ x 2 (κρατήσεις θέσεων για τον βρεφονηπιακό σταθμό)· 58 221,67 ευρώ, ήτοι 965 ευρώ x 60,33 (παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό)· 600 ευρώ, ήτοι 300 ευρώ x 2 (κρατήσεις θέσεων για τον παιδικό σταθμό) και 62,50 ευρώ, ήτοι 5 ευρώ x 12,5 (επιπλέον τέταρτα της ώρας)· ο συνολικός μέσος όρος ανά μήνα ανερχόταν σε 289 825 ευρώ·

— Manieri: για κάθε κατηγορία, η μηνιαία τιμή ήταν 221 637,50 ευρώ, ήτοι 1 050 ευρώ x 211,08 (παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 1 761,28 ευρώ, ήτοι 880,64 x 2 (κρατήσεις θέσεων στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 56 713,33 ευρώ, ήτοι 940 ευρώ x 60,33 (παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό)· 1 576,74 ευρώ, ήτοι 788,37 ευρώ x 2 (κρατήσεις θέσεων για τον παιδικό σταθμό), και 75 ευρώ, ήτοι 6 ευρώ x 12,5 (επιπλέον τέταρτα της ώρας)· ο συνολικός μέσος όρος ανά μήνα ανερχόταν σε 281 763,85 ευρώ.

140 Όσον αφορά την περίπτωση Β (αριθμός παιδιών με βάση την προβλεπόμενη μέση πληρότητα των αιθουσών), τα αποτελέσματα της αξιολογήσεως ήσαν τα ακόλουθα:

— Esedra: για κάθε κατηγορία, η μηνιαία τιμή ήταν 275 770 ευρώ, ήτοι 1 090 ευρώ x 253 (παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 860 ευρώ, ήτοι 430 ευρώ

x 2 (κρατήσεις θέσεων για τον βρεφονηπιακό σταθμό)· 53 075 ευρώ, ήτοι 965 ευρώ x 55 (παιδιά εγγεγραμμένα στο παιδικό σταθμό)· 600 ευρώ, ήτοι 300 ευρώ x 2 (κρατήσεις θέσεων για τον παιδικό σταθμό), και 62,50 ευρώ, ήτοι 5 ευρώ x 12,5 (επιπλέον τέταρτα της ώρας). Κατά συνέπεια, ο συνολικός μέσος όρος ανά μήνα ανερχόταν σε 330 367,50 ευρώ·

— Manieri: για κάθε κατηγορία, η μηνιαία τιμή ανερχόταν σε 265 650 ευρώ, ήτοι 1 050 ευρώ x 253 (παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 1 761,28 ευρώ, ήτοι 880,64 ευρώ x 2 (κρατήσεις θέσεων στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 51 700 ευρώ, ήτοι 940 ευρώ x 55 (παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό)· 1 576,74 ευρώ, ήτοι 788,37 ευρώ x 2 (κρατήσεις θέσεων για τον παιδικό σταθμό) και 75 ευρώ, ήτοι 6 ευρώ x 12,5 (επιπλέον τέταρτα της ώρας)· ο συνολικός μέσος όρος ανά μήνα ανερχόταν σε 320 763,02 ευρώ.

141 Όσον αφορά την περίπτωση Γ (αριθμός παιδιών βάσει της μέγιστης πληρότητας των αιθουσών), τα αποτελέσματα της αξιολογήσεως ήσαν τα ακόλουθα (υπενθυμίζεται ότι η περίπτωση αυτή δεν περιλαμβάνει την κράτηση θέσεων στον βρεφονηπιακό σταθμό ή στον παιδικό σταθμό):

— Esedra: για κάθε κατηγορία, η μηνιαία τιμή ανερχόταν σε 294 300 ευρώ, ήτοι 1 090 ευρώ x 270 (παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 104 220 ευρώ, ήτοι 965 ευρώ x 108 (παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό) και 62,50 ευρώ, ήτοι 5 ευρώ x 12,5 (επιπλέον τέταρτα της ώρας). Κατά συνέπεια, ο συνολικός μέσος όρος ανά μήνα ανερχόταν σε 398 582,50 ευρώ.

— Manieri: για κάθε κατηγορία, η μηνιαία τιμή ανερχόταν σε 283 500 ευρώ, ήτοι 1 050 ευρώ x 270 (παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό)· 101 520 ευρώ, ήτοι 940 ευρώ x 108 (παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό) και 75 ευρώ, ήτοι 6 ευρώ x 12,5 (επιπλέον τέταρτα της ώρας). Κατά συνέπεια, ο συνολικός μέσος όρος ανά μήνα ανερχόταν σε 385 095 ευρώ.

142 Τα αποτελέσματα της αξιολογήσεως της τιμής των προσφορών που πραγματοποίησε η Επιτροπή, βάσει της προαναφερθείσας μεθόδου, παρέχουν τη δυνατότητα να διαπιστωθεί ότι η προσφορά της Manieri στις τρεις υπό εξέταση περιπτώσεις ήταν καλύτερη από αυτή της Esedra.

143 Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι οι τιμές ανά παιδί για κάθε κατηγορία πολλαπλασιάστηκαν με τον συνολικό αριθμό των κατηγοριών (παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό ή στον παιδικό σταθμό, κρατήσεις θέσεων στον βρεφονηπιακό σταθμό ή στον παιδικό σταθμό, ή επιπλέον τέταρτα της ώρας) προκειμένου να αξιολογηθούν οι τιμές των διαφόρων προσφορών.

144 Η άποψη της προσφεύγουσας ως προς το σημείο αυτό στερείται λογικού ερείσματος. Πράγματι, το να ληφθούν υπόψη μόνον οι τιμές ανά παιδί για κάθε κατηγορία δεν παρέχει τη δυνατότητα καθορισμού της συνολικής τιμής ανά μήνα που πρέπει να καταβάλλει η Επιτροπή για τη διεχείριση του CPE Clovis, δεδομένου ότι αυτή η συνολική τιμή πρέπει κατ' ανάγκην να λαμβάνει υπόψη τον αριθμό των παιδιών που είναι εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό και στον παιδικό σταθμό, τις κρατήσεις θέσεων για τον βρεφονηπιακό σταθμό και για τον παιδικό σταθμό, και τα επιπλέον τέταρτα της ώρας. Μόνον εάν πολλαπλασιαστεί η τιμή ανά παιδί για κάθε κατηγορία με τον προσδοκώμενο συνολικό αριθμό των παιδιών, των κρατήσεων θέσεων και των τετάρτων της ώρας είναι δυνατόν να υπολογιστεί το ύψος των προσφορών και να αποτελέσουν αντικείμενο συγκρίσεως οι προσφορές αυτές.

145 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι οι τρεις περιπτώσεις πληρότητας που εξέτασε η Επιτροπή στηρίζονται σε εύλογα δεδομένα, ήτοι στην πραγματική κατά μέσον όρο πληρότητα του CPE Clovis κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς, του έτους 1999, στην προσδοκώμενη μέση πληρότητα και στην πιθανή μέγιστη πληρότητα, και ότι τα δεδομένα αυτά ήσαν, ως επί το πλείστον, γνωστά στην προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, όσον αφορά την περίπτωση Β, η συγγραφή υποχρεώσεων διευκρινίζει τον μέσο αριθμό των παιδιών που είναι εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό (253 παιδιά) και στον παιδικό σταθμό (55 παιδιά). Η συγγραφή υποχρεώσεων διευκρινίζει επίσης, όσον αφορά την περίπτωση Γ, τον μέγιστο αριθμό των παιδιών που είναι δυνατό να εγγραφούν στον βρεφονηπιακό σταθμό (270) και στον παιδικό σταθμό

(108). Τα στοιχεία όμως σχετικά με τον αριθμό των παιδιών που είναι εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό και στον παιδικό σταθμό είναι τα πλέον σημαντικά για την αξιολόγηση των τιμών των προσφορών βάσει των τριών περιπτώσεων που είχε υπόψη της η Επιτροπή, λαμβανομένης υπόψη της αντίστοιχης αριθμητικής σημασίας τους (253 ή 270 παιδιά εγγεγραμμένα στον βρεφονηπιακό σταθμό, 55 ή 108 παιδιά εγγεγραμμένα στον παιδικό σταθμό) συγκρινόμενη με την αριθμητική σημασία των στοιχείων σχετικά με τις τρεις λοιπές κατηγορίες (2 ή 0 κρατήσεις θέσεων στον βρεφονηπιακό σταθμό ή στον παιδικό σταθμό, 12,5 επιπλέον τέταρτα της ώρας). Τέλος, η προσφεύγουσα δεν είναι δυνατόν να ισχυρίζεται ότι αγνοεί τα στοιχεία σχετικά με την περίπτωση Α, αφού η ίδια παρέσχε τις εν λόγω υπηρεσίες κατά τη διάρκεια του έτους 1999 το οποίο επελέγη ως έτος αναφοράς για τον καθορισμό της πραγματικής μέσης πληρότητας.

146 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα κατά την εκτίμηση των προσφορών της Manieri και της Esedra βάσει του κριτηρίου των τιμών. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την αξιολόγηση των τιμών των προσφορών.

2. Επί της αξιολογήσεως της ποιότητας των προσφορών

α) Επί της αξιολογήσεως της ποιότητας των προσφορών εν γένει

Επιχειρήματα των διαδίκων

147 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας ότι η προσφορά της Manieri υπερείχε της δικής της βάσει του κριτηρίου της ποιότητας υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

148 Η προσφεύγουσα τονίζει έτσι ότι έλαβε πιστοποιητικό ποιότητας ISO 9001:94 και, ως εκ τούτου, υπόκειται σε τακτικούς και απαιτητικούς εσωτερικούς και εξωτερικούς ελέγχους. Ομοίως, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η προσφορά της περιείχε διάφορες πρωτοβουλίες για τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών της, όπως ειδικά προγράμματα για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες ή σχεδιασμό ενός πενταετούς προγράμματος για κάθε υπηρεσία της.

149 Η προσφεύγουσα διατυπώνει επιφυλάξεις ως προς το κατά πόσον κατατοπισμένα ήσαν τα μέλη της επιτροπής ποιοτικής αξιολογήσεως και τονίζει ότι δεν μετέβησαν στους χώρους όπου οι διαγωνιζόμενοι ασκούν τις δραστηριότητές τους, αντίθετα με την πρακτική που είχε ακολουθηθεί κατά την προηγούμενη διαδικασία συνάψεως συμβάσεως, πράγμα που θα τους είχε παράσχει τη δυνατότητα να διαπιστώσουν ότι καμία από τις εταιρίες της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri — εξαιρουμένης εν μέρει της Garden Bimbo, οι δραστηριότητες της οποίας αφορούν τα παιδιά ηλικίας δώδεκα μηνών και άνω ενώ η επίδικη σύμβαση αφορά επίσης παιδιά ηλικίας τουλάχιστον ενός έτους — δεν παρέχει το είδος των υπηρεσιών που ζητούνται με την πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, όπως προκύπτει από το καταστατικό των εταιριών αυτών.

150 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας αυτής και υπενθυμίζει ότι η ποιοτική αξιολόγηση των προσφορών έγινε βάσει ποιοτικών κριτηρίων τα οποία είχαν ανακοινωθεί εκ των προτέρων στην συγγραφή υποχρεώσεων και κατ' εφαρμογήν μιας μεθοδολογίας που είχε καθοριστεί στις 9 Φεβρουαρίου 2000, ήτοι μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής των προσφορών (7 Φεβρουαρίου 2000) και της ημερομηνίας του ανοίγματός τους (14 Φεβρουαρίου 2000). Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι από τη σχετική έκθεση που συνετάχθη κατά την τελική αξιολόγηση των προσφορών προκύπτει ότι υπάρχει σημαντική ποιοτική διαφορά μεταξύ της προσφοράς της Manieri, η οποία κατετάγη πρώτη και της προσφοράς της Esedra, που κατετάγη δεύτερη.

151 Ομοίως, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι από την έκθεση και τα παραρτήματα της επιτροπής ποιοτικής αξιολογήσεως προκύπτει ότι η Esedra έλαβε λιγότερους βαθμούς από τη Manieri όσον αφορά δύο από τα τρία κριτήρια ποιότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

152 Προεισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά το εξεταζόμενο ζήτημα, η Επιτροπή διαθέτει σημαντική εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση τυχόν σοβαρής και πρόδηλης πλάνης (βλ. ανωτέρω σκέψη 95).

153 Πρέπει να υπομνησθεί ποια ήταν τα ποιοτικά κριτήρια βάσει των οποίων η Επιτροπή έπρεπε να εκτιμήσει τις προσφορές των διαγωνιζομένων πριν προβεί στην εξέταση των αποτελεσμάτων της εκτιμήσεως αυτής.

154 Εν προκειμένω, η συγγραφή υποχρεώσεων διευκρινίζει ότι η σύμβαση θα ανατεθεί στην προσφορά που παρουσιάζει τα περισσότερα οικονομικά και άλλα πλεονεκτήματα λαμβανομένων υπόψη μεταξύ άλλων:

«των προσφερομένων τιμών και της ποιότητας της προσφοράς και της προτεινομένης υπηρεσίας, η οποία θα αξιολογηθεί, κατά φθίνουσα τάξη, με βάση:

α) την αξία του παιδαγωγικού σχεδίου (40 %)

β) τα μέτρα και τα μέσα που θα εφαρμοστούν για την αναπλήρωση που οφείλονται στις συχνές απουσίες του προσωπικού (30 %)

γ) τη μεθοδολογία και τα μέσα ελέγχου που προτείνονται για τον έλεγχο: (30 %)

— της ποιότητας της υπηρεσίας και της διαχειρίσεως

— της διατηρήσεως της σταθερότητας του προσωπικού

— της εφαρμογής του παιδαγωγικού σχεδίου.»

155 Συναφώς, από τον τελικό πίνακα που συνέταξε η επιτροπή ποιοτικής αξιολογήσεως προκύπτουν τα ακόλουθα στοιχεία:

— η προσφορά της Manieri έλαβε 27,6 βαθμούς όσον αφορά την αξία του παιδαγωγικού σχεδίου, 21,6 βαθμούς όσον αφορά μέτρα και τα μέσα που θα εφαρμοστούν για τις αντικαταστάσεις που οφείλονται στις συχνές απουσίες του προσωπικού και 21 βαθμούς όσον αφορά τη μεθοδολογία και τα μέσα ελέγχου, ήτοι συνολικώς 70,2 βαθμούς που αντιστοιχούν στον δείκτη 100, ήτοι στην καλύτερη προσφορά από ποιοτικής απόψεως·

— η προσφορά της Esedra έλαβε 21,1 βαθμούς όσον αφορά την αξία του παιδαγωγικού σχεδίου, 13,2 βαθμούς όσον αφορά τα μέτρα και τα μέσα που θα εφαρμοστούν για τις αντικαταστάσεις που οφείλονται στις συχνές απουσίες του προσωπικού, 22,2 βαθμούς όσον αφορά τη μεθοδολογία και τα μέσα ελέγχου, ήτοι συνολικώς 56,5 βαθμούς που αντιστοιχούν στον δείκτη 80,4, ήτοι, εν προκειμένω στη δεύτερη καλύτερη προσφορά από ποιοτικής απόψεως.

156 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο ή ένδειξη σχετικά με την ύπαρξη πρόδηλης και σοβαρής πλάνης εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την εν γένει αξιολόγηση της ποιότητας των προσφορών.

157 Κατά συνέπεια, πρέπει να τονιστεί ότι ούτε το γεγονός ότι η προσφεύγουσα έλαβε το πιστοποιητικό ποιότητας ISO 9001:94 και ότι υπόκειται σε τακτικούς και απαιτητικούς ελέγχους ούτε οι διάφορες πρωτοβουλίες που περιελάμβανε η προσφορά της για τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών της δεν συνιστούν στοιχεία ενδεικτικά της ποιοτικής υπεροχής της προσφοράς της σε σχέση με αυτήν της Manieri.

158 Ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα μέλη της κοινοπραξίας που εκπροσωπεί η Manieri δεν παρέχουν, ή πάντως σε πολύ μικρή κλίμακα, τις υπηρεσίες που αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως, πρέπει να υπομνησθεί, πέραν του γεγονότος ότι το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί εν προκειμένω (βλ. ανωτέρω σκέψεις 117 και 118), ότι η ποιότητα των προσφορών πρέπει να αξιολογείται βάσει των ιδίων των προσφορών και όχι βάσει της εμπειρίας που απέκτησαν οι διαγωνιζόμενοι από τη συνεργασία τους με την αναθέτουσα αρχή στο πλαίσιο προγενέστερων συμβάσεων ή βάσει κριτηρίων επιλογής (όπως η τεχνική ικανότητα των υποψηφίων) τα οποία ήδη χρησιμοποιήθηκαν κατά τη φάση της επιλογής των υποψηφιοτήτων και τα οποία δεν μπορούν εκ νέου να ληφθούν υπόψη για τη σύγκριση των προσφορών (βλ., στο πνεύμα αυτό, την απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1988, 31/87, Beentjes, Συλλογή 1988, σ. 4635, σκέψη 15).

159 Ως προς τις επιφυλάξεις της προσφεύγουσας σχετικά με τον επαρκή βαθμό ενημερώσεως των μελών της επιτροπής ποιοτικής αξιολογήσεως και τη μη διενέργεια επιθεωρήσεων στους χώρους όπου οι διαγωνιζόμενοι ασκούν τις δραστηριότητές τους, πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει επιχειρήματα ικανά να θέσουν εν αμφιβόλω την ικανότητα των προσώπων αυτών, τα οποία διαθέτουν, λόγω των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της Επιτροπής, επαρκή εμπειρία για την αξιολόγηση των προσφορών από ποιοτικής απόψεως, και ότι οι επιθεωρήσεις αυτές δεν απαιτούνταν στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη σύναψη της εν λόγω συμβάσεως.

160 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την εν γένει ποιοτική αξιολόγηση της προσφοράς της και της προσφοράς της αναδόχου.

β) Επί της ποιοτικής αξιολογήσεως ορισμένων παραμέτρων των προσφορών

161 Η προσφεύγουσα φρονεί επίσης ότι από την ποιοτική αξιολόγηση ορισμένων παραμέτρων της προσφοράς της και της προσφοράς της αναδόχου προκύπτει η ύπαρξη πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως.

162 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά το εξεταζόμενο ζήτημα, η Επιτροπή διαθέτει σημαντική εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπιε να περιορίζεται στη διαπίστωση τυχόν σοβαρής και πρόδηλης πλάνης (βλ. ανωτέρω σκέψη 95).

163 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο ή ένδειξη σχετικά με την ύπαρξη εσφαλμένης εκτιμήσεως από την Επιτροπή κατά την αξιολόγηση ορισμένων παραμέτρων των προσφορών. Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας επί εκάστης των παραμέτρων αυτών εξετάζονται στη συνέχεια.

α) Επί των παραμέτρων Α.2 «επίπεδο του προγράμματος διαρκούς επιμορφώσεως των παιδαγωγών» και Β.1 «επίπεδο επιμορφώσεως του εφεδρικού προσωπικού»

164 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι, ενώ η ίδια έλαβε χαμηλή βαθμολογία (2 βαθμούς) συνοδευόμενη από το σχόλιο «ενημέρωση και όχι επιμόρφωση, σύγχυση των καθηκόντων του ειδικού της ψυχοπαιδαγωγικής και του επιμορφωτή», η Manieri έλαβε εξαιρετική βαθμολογία (10 βαθμούς). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο χαρακτηρισμός «σύγχυση» είναι εσφαλμένος, διότι ένα από τα βασικά καθήκοντα ενός ειδικού της ψυχοπαιδαγωγικής είναι η κατάρτιση των ενηλίκων οι οποίοι εργάζονται

με παιδιά και όχι η επαφή με τα παιδιά, πράγμα το οποίο είναι έργο του εκπαιδευτικού. Ομοίως, η εκτίμηση «ενημέρωση και όχι επιμόρφωση» είναι ανακριβής, στον βαθμό που το σύστημα διασφαλίσεως ποιότητας της Esedra προέβλεπε την εφαρμογή και την τήρηση διαφόρων διαδικασιών καθορισμού του περιεχομένου και διοργανώσεως προγραμμάτων επιμορφώσεως. Επιπλέον, η ποιότητα της επιμορφώσεως που παρέχει η προσφεύγουσα χαιρετίστηκε από μια μελέτη δύο φοιτητών του Καθολικού Πανεπιστημίου της Λουβαίνης και από τον απολογισμό που πραγματοποίησε το εκπαιδευτικό ινστιτούτο De Mot-Couvreur για τις δοκιμαστικές περιόδους που πραγματοποίησαν εκπαιδευόμενες βρεφοκόμοι.

165 Κατά την προσφεύγουσα, οι ανωτέρω παρατηρήσεις ισχύουν και όσον αφορά την παράμετρο Β.1 «επίπεδο επιμορφώσεως του εφεδρικού προσωπικού», για το οποίο η ίδια έλαβε 1 βαθμό έναντι 4 που έλαβε η Manieri.

166 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, όπως και η Επιτροπή, ότι το όργανο αυτό διαθέτει επαρκείς γνώσεις προκειμένου να εκτιμήσει την αξία του προγράμματος επιμορφώσεως και τα καθήκοντα μιας ομάδας της ψυχοπαιδαγωγικής βάσει της εμπειρίας που είχε αποκτήσει από τη διαχείριση και την προβλεπόμενη στο πλαίσιο συμβάσεων επίβλεψη τριών συνολικώς βρεφονηπιακών σταθμών 600 και άνω παιδιών.

167 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, μολονότι η ομάδα της παιδαγωγικής μπορεί, πέραν της παροχής συμβουλών σχετικά με τον παιδαγωγικό τομέα και της κατευθύνσεως των εκπαιδευτών, να αναλάβει επίσης τον ρόλο του επιμορφωτή, εντούτοις, αφενός, η ομάδα αυτή έχει αναπόφευκτα ανάγκη από τη συνεργασία με εξωτερικούς ειδικούς (συμβούλους, εξειδικευμένους διοργανωτές, κ.λπ.) στους διάφορους τομείς της παιδικής ηλικίας και, αφετέρου, η επιμόρφωση, είτε αυτή παρέχεται εσωτερικώς είτε από εξωτερικούς συνεργάτες, πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο μιας συστηματικής οργανώσεως στο πλαίσιο ενός προγράμματος επιμορφώσεως βάσει των αρχών που περιλαμβάνονται στο παιδαγωγικό σχέδιο.

168 Η Επιτροπή όμως δεν μπορεί να προβεί σε συγκρίσεις μεταξύ των προσφορών στον τομέα αυτό παρά μόνον εάν οι διαγωνιζόμενοι της υποβάλουν όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένα προγράμματα επιμορφώσεως. Υπό το πρίσμα αυτό, οι έλεγχοι που

πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του συστήματος διασφαλίσεως της ποιότητας της Esedra, οι αξιολογήσεις των φοιτητών του Καθολικού Πανεπιστημίου της Λουβαίνης ή το αποτέλεσμα των επιμορφώσεων που πραγματοποιήθηκαν στο CPE Clovis κατά τη διάρκεια της διαχειρίσεως της προσφεύγουσας δεν αποτελούν στοιχεία ενδεικτικά της ποιοτικής υπεροχής της προσφοράς της σε σχέση με την προσφορά της Manieri.

169 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την αξιολόγηση των παραμέτρων Α.2 και Β.1.

β) Επί της παραμέτρου Α.4 «ποιότητα και ποσότητα του διδακτικού υλικού (παιχνίδια, υλικά,...) για τα παιδιά»

170 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έλαβε την ίδια βαθμολογία (4 βαθμούς) με την ανάδοχο. Ωστόσο, η προσφεύγουσα τονίζει ότι το δικό της υλικό, πλήρης κατάλογος του οποίου είχε προσκομιστεί με την προσφορά, εξαγοράστηκε από την Sapiens. Η προσφεύγουσα διερωτάται, ως εκ τούτου, ποιο ήταν το υλικό που περιέγραψε η Manieri στην προσφορά της, αν η διαγωνιζόμενη αυτή έπρεπε στη συνέχεια να αγοράσει από την ίδια το απαιτούμενο βάσει της συγγραφής υποχρεώσεων υλικό.

171 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, όπως και η Επιτροπή, ότι, εφόσον η Manieri προσκόμισε κατάλογο του διδακτικού υλικού, σύμφωνα με τις επιταγές της συγγραφής υποχρεώσεων, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η Sapiens αγόρασε ένα τμήμα του υλικού από την προσφεύγουσα ή απέκτησε το υλικό από κάποιον άλλον προμηθευτή.

172 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την αξιολόγηση της παραμέτρου Α.4.

γ) Επί της παραμέτρου Α.7 «δυνατότητα εκφράσεως του ρυθμού κάθε παιδιού [...]»

173 Η προσφεύγουσα διερωτάται ως προς την ύπαρξη του παιδαγωγικού σχεδίου της Manieri για τα παιδιά μέχρι δύο ετών, δεδομένου ότι η μόνη εταιρία της κοινοπραξίας αυτής που είχε εμπειρία στον τομέα αυτό (Garden Bimbo) δέχεται μόνο τα παιδιά από δώδεκα μηνών και άνω.

174 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, όπως εκτέθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 114 έως 126, η Επιτροπή νομίμως αποφάσισε ότι η Manieri διέθετε την απαιτούμενη τεχνική ικανότητα προκειμένου η υποψηφιότητά της να επιλεγεί και ότι το ζήτημα αυτό δεν έπρεπε να ληφθεί πλέον υπόψη στο πλαίσιο της αναθέσεως της επίδικης συμβάσεως.

175 Εξάλλου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι το σχέδιο και τα παιδαγωγικά προγράμματα της Manieri ήσαν προσαρμοσμένα στις διάφορες ηλικίες τις οποίες αφορούσε η επίδικη σύμβαση.

176 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την αξιολόγηση της παραμέτρου Α.7.

δ') Επί των παραμέτρων C.1.1 «επίπεδο της ποιότητας των εργαλείων ελέγχου και των προτεινομένων προγραμμάτων» και C.1.2 «αξία του προσωπικού διευθύνσεως/διοικήσεως»

177 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι διαθέτει το πιστοποιητικό ποιότητας ISO 9001:94 και ότι, ως εκ τούτου, υπόκειται σε εξαμηνιαίους εξωτερικούς ελέγχους. Επιπλέον, η

προσφεύγουσα προσκόμισε πλήρες οργανόγραμμα το οποίο βαίνει πέραν των επιταγών της συγγραφής υποχρεώσεων και το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, την ανάθεση καθηκόντων για τη «διασφάλιση της ποιότητας» σε εργαζομένους πλήρους απασχολήσεως. Στην Sapiens όμως δεν υπάρχει πρόβλεψη για τα καθήκοντα αυτά και, ως εκ τούτου, η εταιρία αυτή δεν επαναπροσέλαβε στις 31 Ιουλίου 2000 τον υπεύθυνο της Esedra για τη διασφάλιση της ποιότητας. Συναφώς, η προσφεύγουσα φρονεί ότι είναι προδήλως εσφαλμένη η ίση βαθμολογία (8 βαθμοί για την παράμετρο C.1.1 και 3 βαθμοί για την παράμετρο C.1.2) μεταξύ της προσφοράς της και της προσφοράς της Manieri. Ομοίως, η προσφεύγουσα τονίζει ότι εξ όσων γνωρίζει τα προσόντα και η προϋπηρεσία του προσωπικού που απασχολεί η Sapiens δεν αντιστοιχούν στα όσα απαιτεί η συγγραφή υποχρεώσεων, δεδομένου ότι η Sapiens ανανέωσε μόνον 10 από τις 20 συμβάσεις εργασίας που έληξαν στις 31 Ιουλίου 2000.

178 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας σχετικά με την Sapiens δεν είναι λυσιτελείς, δεδομένου ότι η εταιρία αυτή συστάθηκε μετά την αξιολόγηση των προσφορών από την Επιτροπή. Ομοίως, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα διαθέτει το πιστοποιητικό ποιότητας ISO 9001:94 και ότι υπόκειται, ως εκ τούτου, σε εξαμηνιαίους εξωτερικούς ελέγχους δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σοβαρό και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως δίδοντάς της την ίδια βαθμολογία με αυτήν που έδωσε στη Manieri.

179 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ανάλυση της Επιτροπής στηρίζεται στην υποβολή συγκεκριμένων σχεδίων επιμορφώσεως και όχι στο αποτέλεσμα των ελέγχων που διενεργήθηκαν στο παρελθόν.

180 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την αξιολόγηση των παραμέτρων C.1.1 και C.1.2.

181 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δεν αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σοβαρό και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως εκτιμώντας ότι η προσφορά της Manieri υπερείχε από ποιοτικής απόψεως έναντι της προσφοράς της Esedra.

182 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

183 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 253 ΕΚ, από την αρχή της διαφάνειας η οποία έχει αναχθεί σε γενική αρχή του δικαίου με το άρθρο 255 ΕΚ, καθώς και από το άρθρο 12 της οδηγίας 92/50 όπως αυτό ερμηνεύθηκε από την προαναφερθείσα απόφαση Adia Interim κατά Επιτροπής, δεδομένου ότι το περιεχόμενο της επιστολής της Επιτροπής της 9ης Ιουνίου 2000, σε απάντηση του αιτήματός της για παροχή διευκρινίσεων σχετικά με τους λόγους για τους οποίους η εν λόγω σύμβαση δεν της ανατέθηκε, δεν παρέχουν τη δυνατότητα να εκτιμηθεί η νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων.

184 Συναφώς, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η αιτιολογία είναι ανεπαρκής δεδομένου ότι περιορίζεται στην ανακοίνωση των βαθμών που έλαβε η ίδια και η Manieri, για κάθε κριτήριο αναθέσεως που προβλέπει η συγγραφή υποχρεώσεων, χωρίς να διευκρινίζεται η επιλεγείσα μέθοδος αξιολογήσεως και η πρακτική εφαρμογή της μεθόδου αυτής στις αντίστοιχες προσφορές τους. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα τονίζει ότι δεν κατανοεί με ποιον τρόπο ήταν δυνατόν η Επιτροπή να εκτιμήσει συνολικώς τα διάφορα στοιχεία που απαιτεί η συγγραφή υποχρεώσεων και τα οποία χρησιμεύουν για τον καθορισμό των τιμών.

185 Ομοίως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν της γνωστοποιήθηκε κανένα στοιχείο σχετικά με την προσφορά της Manieri, έστω και κατά τρόπο που να μη θίγει τα θεμιτά εμπορικά συμφέροντα της αναδόχου, ούτως ώστε να μπορέσει να ελέγξει τη νομι-

μότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων. Η προσφεύγουσα αγνοεί επίσης ποιες είναι οι ιταλικές εταιρίες που αποτελούν την κοινοπραξία την οποία εκπροσωπεί η Manieri και τις σχέσεις που συνδέουν τις εταιρίες αυτές μεταξύ τους καθώς και με την Sapiens, που εμφανίζεται ως η εταιρία την οποία συνέστησε η Manieri για την εκτέλεση της επίδικης συμβάσεως.

186 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, χάριν διαφάνειας, ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα, με έγγραφό της της 9ης Ιουνίου 2000, τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα σχετικά με την επιλεγείσα προσφορά καθώς και το όνομα του αναδόχου, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η προσφεύγουσα, η οποία είχε λάβει εν ευθέτω χρόνω την ανωτέρω απάντηση (στις 9 Ιουνίου, με τηλεομοιοτυπία), δεν διατύπωσε αίτημα για την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριακών στοιχείων. Ειδικότερα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε να λάβει την «επιλεγείσα μέθοδο αξιολογήσεως» ούτε «στοιχεία σχετικά με την προσφορά της αναδόχου», που μνημονεύονται στο δικόγραφο της προσφυγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

187 Κατ' αρχάς, πρέπει να προσδιοριστεί ποια είναι η υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή έναντι του διαγωνιζομένου ο οποίος δεν επελέγη στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως.

188 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50 ορίζει:

«Η αναθέτουσα αρχή γνωστοποιεί σε κάθε αποκλεισθέντα υποψήφιο ή προσφέροντα που υποβάλλει σχετική γραπτή αίτηση, και εντός προθεσμίας 15 ημερών από την παραλαβή της αίτησης, τους λόγους απόρριψης της υποψηφιότητάς του ή της προσφοράς του και, σε κάθε προσφέροντα που έχει υποβάλει παραδεκτή προσφορά, τα χαρακτηριστικά στοιχεία και πλεονεκτήματα σχετικά με την επιλεγείσα προσφορά, καθώς και το όνομα του αναδόχου.

Ωστόσο, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να αποφασίσουν ότι ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την ανάθεση των συμβάσεων που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο δεν θα κοινοποιηθούν, εφόσον η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα εμπόδιζε την εφαρμογή των νόμων ή θα ήταν αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον ή θα έθιγε τα έννομα εμπορικά συμφέροντα δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων ή θα μπορούσε να βλάψει το θεμιτό ανταγωνισμό μεταξύ των παρεχόντων υπηρεσίες.»

189 Κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής, η Επιτροπή υποχρεούται να γνωστοποιήσει στον διαγωνιζόμενο η προσφορά του οποίου δεν επελέγη, και τούτο εντός δεκαπέντε ημερών από της παραλαβής της αιτήσεώς του, τα χαρακτηριστικά στοιχεία και τα πλεονεκτήματα της επιλεγείσας προσφοράς καθώς και το όνομα του αναδόχου, πλην ορισμένων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα.

190 Αυτός ο τρόπος ενεργείας συνάδει προς τον σκοπό της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, που καθιερώνει το άρθρο 253 ΕΚ, κατά τον οποίο, από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και αναμφισβήτητο η συλλογιστική του οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ούτως ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου, για να είναι σε θέση να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, αφενός, και στον δικαστή να ασκεί τον έλεγχό του, αφετέρου (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1995, Τ-166/94, Koyo Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2129, σκέψη 103, και προαναφερθείσα απόφαση Adia Interim κατά Επιτροπής, σκέψη 32).

191 Εν προκειμένω, το έγγραφο της Επιτροπής της 9ης Ιουνίου 2000 περιείχε τα ακόλουθα στοιχεία:

«1. Επτά εταιρίες κλήθηκαν να υποβάλουν προσφορά, κατόπιν της επιλογής υποψηφιοτήτων που προβλέπει η προκήρυξη του διαγωνισμού.

2. Μεταξύ των επτά αυτών εταιριών, τέσσερις απέστειλαν προσφορά, δύο παραιτήθηκαν εγγράφως και μία δεν απάντησε.

3. Η ανάδοχος του έργου είναι μια κοινοπραξία ιταλικών εταιριών που εκπροσωπείται από το Centro Studi Antonio Manieri SRL (Via Faleria, 21, I-00183 Roma).

4. Η προσφορά της Esedra συγκρίνεται με την προσφορά της αναδόχου του έργου, για τα δύο κριτήρια αναθέσεως (τιμή και ποιότητα) που μνημονεύει το σημείο 7 της συγγραφής υποχρεώσεων ως εξής:

	ESEDRA	ΑΝΑΔΟΧΟΣ
Δείκτης τιμής ([1])	102,9	100
Δείκτης ποιότητας ([2])	80,4	100

(1) Σε σχέση με την παραδεκτώς προβληθείσα προσφορά που προσφέρει την καλύτερη τιμή βάσει του προβλεπομένου επιπέδου πληρότητας (ελάχιστος δείκτης: 100)
(2) Σε σχέση με την προσφορά που έλαβε την καλύτερη βαθμολογία (ανώτατος δείκτης: 100)

Κατά συνέπεια, η προσφορά της Esedra είναι κατά 2,9 % ακριβότερη από αυτήν της προταθείσας αναδόχου (η οποία είναι η πλέον οικονομική απ' όλες τις παραδεκτώς υποβληθείσες προσφορές).

Εξάλλου, η επιτροπή αξιλογήσεως των προσφορών έκρινε ότι η ποιότητα της προσφοράς της Esedra υπολείπεται (δείκτης 80,4) της προσφοράς της αναδόχου (που υπέβαλε την καλύτερη προσφορά, με δείκτη 100).

5. Η βαθμολογία που έλαβε η ESEDRA και η ανάδοχος για τα τρία ειδικότερα κριτήρια είναι η ακόλουθη:

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ	ΣΤΑΘΜΙΣΗ	ESEDRA	ΑΝΑΔΟΧΟΣ
Παιδαγωγικό σχέδιο	40 %	21,1/40	27,6/40
Μέτρα για την αναπλήρωση του προσωπικού	30 %	13,2/30	21,6/30
Μέθοδος/μέσα ελέγχου	30 %	22,2/30	21/30
ΣΥΝΟΛΟ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ	100 %	56,5/100	70,2/100
Σχετικό σύνολο/ καλύτερη προσφορά	—	80,4/100	100/100

6. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η ανάδοχος υπέβαλε την καλύτερη από οικονομικής απόψεως προσφορά, [ήτοι] μια παραδεκτώς υποβληθείσα προσφορά η οποία είναι η πλέον οικοινομική και η οποία έλαβε την καλύτερη βαθμολογία στο κριτήριο της ποιότητας.»

[...]

192 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με το έγγραφο της 9ης Ιουνίου 2000, η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας, διευκρινίζοντας το όνομα του ανα δόχου (μειοδότη) και των πλεονεκτημάτων σχετικά με την επιλεγείσα προσφορά σε σχέση με αυτήν της προσφεύγουσας βάσει των κριτηρίων αναθέσεως που προβλέπει η συγγραφή υποχρεώσεων. Η αιτιολογία αυτή παρέσχε επίσης τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να υπερασπίσει τα δικαιώματά της και στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.

193 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί ο λόγος προσφυγής που στηρίζεται στην παραβίαση υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Επί του πέμπτου λόγου που στηρίζεται στην κατάχρηση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

194 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, μη αναθέτοντας στην ίδια την επίδικη σύμβαση με το αιτιολογικό ότι στους χώρους του CPE Clovis φέρεται ότι διεπράχθησαν αποπλανήσεις παιδιών και ότι η ένωση γονέων και τα όργανα εκπροσωπήσεως του προσωπικού διάκεινται αρνητικά απέναντί της, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

195 Επιπλέον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η απόφαση της Επιτροπής να ματαιώσει την πρώτη πρόσκληση για την υποβολή προσφορών που έγινε με την προκήρυξη του διαγωνισμού της 26ης Μαΐου 1999 συνιστά κατάχρηση εξουσίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της έναν επαρκή αριθμό υποψηφιοτήτων — τρεις υποψηφιότητες — προκειμένου να υπάρξει πραγματικός συναγωνισμός στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων. Η προσφεύγουσα επικαλείται στο σημείο αυτό την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1999, C-27/98, Fracasso και Leitschutz (Συλλογή 1999, σ. I-5697), και διευκρινίζει ότι, εάν η αίτηση συμμετοχής της Manieri στην πρώτη πρόσκληση για την υποβολή προσφορών ήταν παράτυπη, αυτό συνιστά ένδειξη για την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας ακριβώς όπως και όλες οι λοιπές παρατυπίες που μνημονεύονται στην προσφυγή της.

196 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των ισχυρισμών αυτών. Υποστηρίζει ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο ακύρωσε την πρώτη πρόσκληση για την υποβολή προσφορών ήταν η διεύρυνση του συναγωνισμού σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50, και διευκρινίζει ότι η ενέργεια αυτή απέδωσε καρπούς δεδομένου ότι στη δεύτερη πρόσκληση για την υποβολή προσφορών απάντησαν επτά υποψήφιοι και όχι μόνον τρεις.

197 Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο ότι η πρώτη πρόσκληση για την υποβολή προσφορών ματαιώθηκε για λόγους διαφορετικούς από τους προαναφερθέντες. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ανατρέπονται από το γεγονός ότι η Manieri είχε υποβάλει υποψηφιότητα και στο πλαίσιο της πρώτης προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών και ότι η ίδια η προσφεύγουσα δεν θέλησε την ανανέωση της συμβάσεώς της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

198 Η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο στο κοινοτικό δίκαιο και αφορά την κατάσταση κατά την οποία μια διοικητική αρχή χρησιμοποιεί τις εξουσίες της για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο της έχουν απονεμηθεί. Κατά πάγια σχετική νομολογία, μια απόφαση έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας όταν, βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκλινουσών ενδείξεων, έχει εκδοθεί προς επίτευξη σκοπών διαφορετικών από αυτούς που αναφέρει (βλ., π.χ., απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Φεβρουαρίου 1997, Τ-149/94 και Τ-181/94, Kernkraftwerke Lippe-Ems κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-161, σκέψεις 53 και 149, που επικυρώθηκε, κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως, με την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 1999, C-161/97 P, Kernkraftwerke Lippe-Ems κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-2057).

199 Εν προκειμένω όμως, τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή επεδίωξε την επίτευξη σκοπού διαφορετικού από αυτόν της αναθέσεως της συμβάσεως στην προσφορά με τα περισσότερα οικονομικά και άλλα πλεονεκτήματα λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων αναθέσεως που προέβλεπαν η προκήρυξη του διαγωνισμού και η συγγραφή υποχρεώσεων.

200 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει αντικειμενικές, ουσιώδεις και συγκλίνουσες ενδείξεις, κατά την έννοια της προαναφερθείσας νομολογίας, από τις

οποίες να προκύπτει ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις εξουσίες της για να την αποκλείσει από τη συγκεκριμένη σύμβαση λόγω της κατηγορίας ότι διεπράχθησαν αποπλανήσεις ανηλίκων στο CPE Clovis κατά το χρονικό διάστημα που είχε τη διαχείρισή του και λόγω της εχθρικής στάσεως της ενώσεως γονέων και των οργάνων εκπροσωπήσεως του προσωπικού απέναντί της.

201 Ομοίως, δεν μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι μόνον τρεις υποψήφιοι — μεταξύ των οποίων η Esedra και η Manieri — υπέβαλαν προσφορές στο πλαίσιο της πρώτης προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση των εξουσιών που της παρέχει ο δημοσιονομικός κανονισμός και η οδηγία 92/50 αποφασίζοντας να ματαιώσει την ανωτέρω πρόσκληση για την υποβολή προσφορών προκειμένου να μην αναθέσει την επίδικη σύμβαση στην προσφεύγουσα.

202 Συναφώς, η προαναφερθείσα απόφαση Fracasso και Leitschutz, δεν την άποψη της προσφεύγουσας. Στην υπόθεση εκείνη, το εθνικό δικαστήριο υπέβαλε ερώτημα στο Δικαστήριο σχετικά με το αν η οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να αναθέσει το έργο στον μοναδικό υποψήφιο που κρίθηκε ικανός να μετάσχει στον διαγωνισμό. Το Δικαστήριο απάντησε αρνητικά στο ερώτημα αυτό επισημαίνοντας μεταξύ άλλων ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός της αναπτύξεως πραγματικού συναγωνισμού στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/37, το περιεχόμενο του οποίου είναι παρεμφερές προς αυτό του άρθρου 27, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50, ορίζει ότι, όταν οι αναθέτουσες αρχές προσφεύγουν στην κλειστή διαδικασία για τη σύναψη μιας συμβάσεως, ο αριθμός των υποψηφίων που γίνονται δεκτοί για να υποβάλουν προσφορά πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να επαρκεί προς εξασφάλιση συνθηκών πραγματικού συναγωνισμού (προαναφερθείσα απόφαση Fracasso και Leitschutz, σκέψη 27).

203 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή μπορούσε νομίμως να αποφασίσει τη ματαίωση της πρώτης προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών που έγινε με την προκήρυξη του διαγωνισμού της 26ης Μαΐου 1999 λόγω του ότι δεν υπήρχε επαρκής αριθμός υποψηφιοτήτων προκειμένου να εξασφαλιστούν συνθήκες πραγματικού συναγωνισμού.

204 Επομένως, ο λόγος της προσφυγής που στηρίζεται στην κατάχρηση εξουσίας πρέπει να απορριφθεί.

205 Ως εκ τούτου, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το σύνολο των ακυρωτικών αιτημάτων πρέπει να απορριφθεί.

Επί της αγωγής αποζημιώσεως

206 Η προσφεύγουσα ζητεί την καταβολή αποζημιώσεως ύψους 1 001 574,09 ευρώ λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής κατά τη διαδικασία συνάψεως της επίδικης συμβάσεως.

207 Κατά πάγια νομολογία, η θεμελίωση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας εξαρτάται από την πλήρωση ενός συνόλου προϋποθέσεων που αφορούν το παράνομο της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα κοινοτικά όργανα, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1990, C-87/89, Sonito κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-1981, σκέψη 16, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Οκτωβρίου 1998, Τ-13/96, TEAM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-4073, σκέψη 68).

208 Από την εξέταση των ακυρωτικών αιτημάτων προκύπτει ότι η Επιτροπή ουδόλως ενήργησε παρανόμως, κατά τη διαδικασία συνάψεως της επίδικης συμβάσεως, ούτως ώστε να θεμελιώνεται ευθύνη της έναντι της προσφεύγουσας.

209 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς του κοινοτικού οργάνου, πρέπει να απορριφθεί η αγωγή αποζημιώσεως της προσφεύγουσας, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών προϋποθέσεων για τη θεμελίωση ευθύνης της Επιτροπής.

Επί του αιτήματος επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

210 Με το από 22 Οκτωβρίου 2001 έγγραφό της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο άλλης δίκης μεταξύ της ιδίας και της Επιτροπής για την καταβολή ποσού σχετικά με μια ημέρα απεργίας που έκανε στις 22 Ιουνίου 2000 το προσωπικό της Esedra, η Επιτροπή υποστήριξε στο δικόγραφο των συμπληρωματικών προτάσεων που κατέθεσε στις 9 Αυγούστου 2001 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Βρυξελλών, προκειμένου να αντικρούσει την άποψη ότι η απεργία συνιστά λόγο ανωτέρας βίας και να αποδείξει ότι η απεργία αυτή δεν είχε απρόβλεπτο χαρακτήρα, ότι: "[...] στις 2 Ιουλίου 1999, τέθηκε το ζήτημα της αναθέσεως του έργου σε άλλον εργολήπτη, η δε συμμετοχή [της Esedra] στη διαδικασία της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ουδόλως μετέβαλε τη βεβαιότητα ότι η σύμβαση θα έληγε στις 31 Ιουλίου 2000 και ότι το έργο θα ανετίθετο, μετά βεβαιότητας, σε μια άλλη εταιρία που θα υπέβαλε προσφορά". Κατά την προσφεύγουσα, η δήλωση αυτή απηχεί σαφώς την πρόθεση της Επιτροπής να μην αναθέσει τη σύμβαση στην προσφεύγουσα, και τούτο ήδη από τον Ιούλιο του 1999, ήτοι ευθύς μόλις κινήθηκε η διαδικασία για την υποβολή προσφορών. Συνεπώς, η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν έτυχε ίσης και αντικειμενικής μεταχειρίσεως και ότι η εν λόγω διαδικασία της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών πάσχει ελάττωμα, και ζητεί να επαναληφθεί η προφορική διαδικασία.

211 Με το από 27 Νοεμβρίου 2001 έγγραφό της, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα απομόνωσε τη φράση από τα συμφραζόμενά της και ότι αν ενταχθεί εκ

νέου στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και του αντικειμένου της, δεν έχει την αξία ομολογίας όσον αφορά τα νομικά ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας. Εν πάση περιπτώσει, και ανεξαρτήτως της ίσως βραχύλογης διατυπώσεως που χρησιμοποίησε ο δικηγόρος της Επιτροπής, η επίμαχη δήλωση δεν συνιστά, υπό το πρίσμα των ήδη εκτενών αναπτύξεων για την υπόθεση αυτή και των επιχειρημάτων που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της νομιμότητας της διαδικασίας, επαρκώς αντικειμενική, ουσιώδη και συγκλίνουσα ένδειξη προκειμένου να δικαιολογηθεί η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

212 Προκειμένου να εκτιμηθεί το περιεχόμενο της επίμαχης φράσεως, πρέπει να τονιστεί ότι εγράφη στο πλαίσιο δίκης ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, αντικείμενο της οποίας δεν ήταν να διαπιστωθεί η αμεροληψία της διαδικασίας συνάψεως της επίδικης συμβάσεως, αλλά το αν μια απεργία στο CPE Clovis μπορούσε να δικαιολογήσει τη μη εκτέλεση από την Esedra των συμβατικών υποχρεώσεών της. Ομοίως, πρέπει να τονιστεί ότι η απεργία αυτή πραγματοποιήθηκε στις 22 Ιουνίου 2000, ήτοι μετά την ανάθεση της επίδικης συμβάσεως στη Manieri, και ότι τα πραγματικά περιστατικά στα οποία αναφέρεται η επίδικη φράση σημειώθηκαν τον Ιούλιο του 1999, ήτοι δύο και πλέον έτη πριν την κατάθεση του δικογράφου των συμπληρωματικών προτάσεων. Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από την ανωτέρω ανάλυση προκύπτει ότι η διαδικασία για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως διεξήχθη άνευ της παραμικρής παρατυπίας, δυσμενούς διακρίσεως ή καταχρήσεως εξουσίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, η επίμαχη δήλωση δεν συνιστά αντικειμενική και ουσιώδη ένδειξη δυνάμενη να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της διαδικασίας για τη σύναψη της επίδικης συμβάσεως ούτως ώστε να δικαιολογηθεί η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

213 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι δεν πρέπει να επαναληφθεί η προφορική διαδικασία.

Επί των δικαστικών εξόδων

214 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή είχε διατυπώσει σχετικό αίτημα, η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.

2) Η προσφεύγουσα-ενάγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Lindh García-Valdecasas Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Φεβρουαρίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. D. Cooke

Περιεχόμενα

Νομικό πλαίσιο ..... II - 613

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς ..... II - 615

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 620

Επί των ακυρωτικών αιτημάτων ..... II - 623

Επί του πρώτου λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων ..... II - 623

1. Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι δεν είχε την ίδια προθεσμία για την υποβολή της προσφοράς της με αυτή που χορηγήθηκε στους λοιπούς υποψηφίους ..... II - 624

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 624

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 625

2. Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή υπέβαλε ερωτήσεις στους υποψηφίους που υπερέβησαν το αίτημα παροχής διευκρινίσεων ή τη διόρθωση εμφανών λαθών εγγραφής που περιέχονται στην προσφορά ..... II - 627

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 627

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 628

3. Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι η αξιολόγηση των προσφορών των διαγωνιζομένων δεν ήταν αμερόληπτη ..... II - 632

Επί του δευτέρου λόγου που στηρίζεται στην παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού για την ανάθεση της συμβάσεως και της συγγραφής υποχρεώσεων όσον αφορά την αξιολόγηση των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων και της τεχνικής ικανότητας της αναδόχου ..... II - 636

1. Επί των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων της αναδόχου ..... II - 637

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 637

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 639

2. Επί της τεχνικής ικανότητας της αναδόχου ..... II - 645

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 645

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 646

Επί του τρίτου λόγου που στηρίζεται στην παράβαση της συγγραφής υποχρεώσεων όσον αφορά την αξιολόγηση των τιμών και της ποιότητας των προσφορών των διαγωνιζομένων ..... II - 649

1. Επί της αξιολογήσεων των τιμών που προσφέρουν οι διαγωνιζόμενοι ..... II - 651

2. Επί της αξιολογήσεως της ποιότητας των προσφορών ..... II - 658

α) Επί της αξιολογήσεως της ποιότητας των προσφορών εν γένει ..... II - 658

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 658

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 660

β) Επί της ποιοτικής αξιολογήσεως ορισμένων παραμέτρων των προσφορών .. II - 663

α) Επί των παραμέτρων Α.2 «επίπεδο του προγράμματος διαρκούς επιμορφώσεως των παιδαγωγών» και Β.1 «επίπεδο επιμορφώσεως του εφεδρικού προσωπικού» ..... II - 663

β) Επί της παραμέτρου Α.4 «ποιότητα και ποσότητα του διδακτικού υλικού (παιχνίδια, υλικά,...) για τα παιδιά» ..... II - 665

γ) Επί της παραμέτρου Α.7 «δυνατότητα εκφράσεως του ρυθμού κάθε παιδιού [...]» ..... II - 666

δ') Επί των παραμέτρων C.1.1 «επίπεδο της ποιότητας των εργαλείων ελέγχου και των προτεινομένων προγραμμάτων» και C.1.2 «αξία του προσωπικού διευθύνσεως/διοικήσεως» II - 39 ..... II - 666

Επί του τετάρτου λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως ..... II - 668

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 668

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 669

Επί του πέμπτου λόγου που στηρίζεται στην κατάχρηση εξουσίας ..... II - 673

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 673

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 674

Επί της αγωγής αποζημιώσεως ..... II - 676

Επί του αιτήματος επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας ..... II - 677

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 679